

WETBOEK VAN STRAFRECHT VOOR INDONESIË.

KB. v. 15 Oct. 1915 No. 33.) S. 15—732 jis. 17—497, 645. (iwig. 1 Jan. 1918.)

Zie KB. ter afkondiging en Invoeringsverordening achter dit wetboek.

EERSTE BOEK.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

TITEL I.

Omvang van de werking der wettelijke strafbepalingen.

Art. 1. (1) Geen feit is strafbaar dan uit kracht van eene daaraan voorafgegane wettelijke strafbepaling. (CP. 4; AB. 1v., 15.)

(2) Bij verandering in de wetgeving na het tijdstip waarop het feit begaan is, worden de voor den verdachte gunstigste bepalingen toegepast. (S. 45—135 jo. 46—79, art. 18*.)

2. De Indonesische wettelijke strafbepalingen zijn toepasselijk op ieder die zich binnen Indonesië aan eenig strafbaar feit schuldig maakt. (AB. 4, 5, 25; Sw. 7v.; Sv. 12.)

3. De Indonesische wettelijke strafbepalingen zijn toepasselijk op ieder die zich buiten Indonesië aan boord van een Indonesisch vaartuig aan eenig strafbaar feit schuldig maakt. (AB. 25; Sw. 8v., 95.)

4. (*Gew. S. 26—359, 429; 30—31; 31—240; 38—593.*) De Indonesische wettelijke strafbepalingen zijn toepasselijk op ieder, die zich buiten Indonesië schuldig maakt:

1°. aan een der misdrijven omschreven in de artt. 104—108, 110, 111bis, onder 1°, 127 en 130—133;

2°. aan eenig misdrijf ten opzichte van muntspeciën, munt- of bankbiljetten, of ten opzichte van zegels of merken vanwege de Indonesische Regeering uitgegeven of geplaatst; (Sw. 244v., 253v.)

3°. aan valsheid in schuldbrieven of certificaten van schuld ten laste van Indonesië, van een gewest of een gedeelte van een gewest, de talons, dividend- of rentebewijzen tot deze stukken behorende, en de bewijzen uitgegeven in plaats van deze stukken, inbegrepen, of aan het opzettelijk gebruik maken van zoodanig vals of vervalscht stuk als ware het echt en onvervalscht; (Sw. 264v., 272v.)

4°. aan een der misdrijven, omschreven in de artt. 438, 444—446 voor zooveel zeeroof betreft, en aan dat omschreven in art. 447 voor zooveel betreft het brengen van een vaartuig in de macht van zeeroovers. (RO. 129; Sw. 9; Sv. 13v.)

5. (*Gew. S. 30—31; 31—240.*) (1) De Indonesische wettelijke strafbepalingen zijn toepasselijk op den Nederlandschen onderdaan die zich buiten Indonesië schuldig maakt: (AB. 4; Cons. 22.)

1°. aan een der misdrijven, omschreven in de Titels I en II van het tweede Boek, en in de artt. 160, 161, 240, 279, 450 en 451;

2°. aan een feit hetwelk door de Indonesische wettelijke strafbepalingen als misdrijf wordt beschouwd en waarop door de wet van het land waar het begaan is, straf is gesteld. (Sw. 6, 76².)

(2) De vervolging ter zake van een feit onder No. 2 bedoeld kan ook plaats hebben, indien de verdachte eerst na het begaan van het feit Nederlandsch onderdaan wordt. (Ned. ond. 1v.; AB. 4; Sw. 9; Sv. 13; Cons. 22.)

6. De toepasselijkheid van art. 5, eerste lid, 2° wordt in zoover beperkt, dat de doodstraf niet kan worden opgelegd terzake van een feit waarop door de wet van het land waar het feit begaan is, de doodstraf niet is gesteld.

7. De Indonesische wettelijke strafbepalingen zijn toepasselijk op den Indonesischen ambtenaar, die zich buiten Indonesië schuldig maakt aan een der misdrijven omschreven in Titel XXVIII van het Tweede Boek. (Sw. 2v., 9, 92; Sv. 13.)

8. (*Gew. S. 28—230; 35—492, 565.*) De Indonesische wettelijke strafbepalingen zijn toepasselijk op den schipper en de opvarenden van een Indonesisch vaartuig, die zich buiten Indonesië, ook buiten boord, schuldig maken aan een der strafbare feiten, omschreven in Titel XXIX van het Tweede Boek en Titel IX van het Derde Boek, zoomede in de

N.
Sw.
1

2

3

4

5

6

7

- N. algemeene verordeningen omtrent de zeebrieven en scheepspassen in Indonezië en in de Schepenordonnantie-1927. (K. 309, 311v., 341, 341 d; Sw. 2v., 9, 93, 95; Sv. 13; S. 34-78* *jis.* 35-89, 565, 37-629, 630; 35-492* *jis.* 35-565, 37-591, 38-1, 2.)
- 8 9. De toepasselijkheid der artt. 2-5, 7 en 8 wordt beperkt door de uitzonderingen in het volkenrecht erkend. (AB. 15.)

TITEL II.

Straffen.

- 9 10. De straffen zijn: (Sw. 69.)
- a. hoofdstraffen:
 - 1°. doodstraf, (Sw. 6, 11, 67.)
 - 2°. gevangenisstraf, (Sw. 12-17, 24v., 27v., 32v., 38, 42, 67; Inv. Sw. 2v.)
 - 3°. hechtenis, (Sw. 18-33, 38, 41v.; Inv. Sw. 2v.)
 - 4°. geldboete; (Sw. 30-33, 38, 42.)
 - b. bijkomende straffen:
 - 1°. ontzetting van bepaalde rechten, (Sw. 35v., 38, 47³.)
 - 2°. verbeurdverklaring van bepaalde voorwerpen, (Gw. 167; ISR. 145; Sw. 39-42.)
 - 3°. openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak. (Sw. 43, 47³.)
11. De doodstraf wordt door den scherp rechter uitgevoerd op een schavot door den veroordeelde met een strop om den hals aan eene galg vast te maken en een luik onder zijne voeten te doen wegvallen. (Sv. 339; IR. 329; RBg. 630; Bb. 6839; S. 45-123 *executiv v. d. doodstr.* bl. 1296.*)
- 10 12. (1) De gevangenisstraf is levenslang of tijdelijk.
- (2) De duur der tijdelijke gevangenisstraf is ten minste een dag en ten hoogste vijftien achtereenvolgende jaren.
- (3) Tijdelijke gevangenisstraf kan voor ten hoogste twintig achtereenvolgende jaren worden opgelegd in de gevallen waarin op het misdrijf hetzij de doodstraf, levenslange en tijdelijke gevangenisstraf, hetzij levenslange en tijdelijke gevangenisstraf ter keuze van den rechter zijn gesteld, en in die waarin wegens strafverhooging ter zake van samenloop van misdrijven, herhaling van misdrijf of het bepaalde bij art. 52, de tijd van vijftien jaren wordt overschreden. (Sw. 57, 104, 106, 107², 108², 111², 124², 130², 140², 187-3°, 194², 196-3°, 198-2°, 200-3°, 202², 204², 339v., 486v.)
- (4) Zij kan in geen geval den tijd van twintig jaren te boven gaan.
- 13 13. De tot gevangenisstraf veroordeelden worden verdeeld in klassen. (Sw. 29.)
- 14 14. De tot gevangenisstraf veroordeelde is verplicht tot het verrichten van den hem opgedragen arbeid, overeenkomstig de voorschriften ter uitvoering van art. 29 gegeven.
- Bij S. 26-251 jo. 486, *wvg. 1 Jan. 1927 zijn ingevoegd de artt. 14a-f.*
- 14a 14a. (1) In geval van veroordeeling tot gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en in geval van veroordeeling tot hechtenis, vervangende hechtenis daaronder niet begrepen, kan de rechter daarbij tevens het bevel geven dat de straf niet zal worden ondergaan, tenzij bij rechterlijke uitspraak later anders mocht worden gelast op grond dat de veroordeelde zich voor het einde van een bij het bevel te bepalen proeftijd aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt of gedurende dien proeftijd eene bijzondere voorwaarde welke bij het bevel mocht zijn gesteld, niet heeft nageleefd.
- (2) Dezelfde bevoegdheid heeft de rechter, behalve in zaken van 's Lands middelen en pachten, in geval van veroordeeling tot geldboete, doch alleen indien hem blijkt, dat de betaling der boete of de tevens uitgesproken verbeurdverklaring voor den veroordeelde overwegend bezwaar oplevert. Opiummisdrijven en opiumovertredingen worden voor de toepassing van dit lid alleen als betreffende 's Lands middelen beschouwd, zoover ten aanzien daarvan bepaald is dat bij veroordeeling tot geldboete het bepaalde bij art. 30, tweede lid, buiten toepassing blijft.
- (3) Het bevel ten aanzien van de hoofdstraf strekt zich, voor zoover de rechter niet anders bepaalt, ook uit tot de opgelegde bijkomende straffen.
- (4) Het bevel wordt niet gegeven, tenzij de rechter na nauwkeurig

onderzoek de overtuiging heeft gekregen, dat voldoende toezicht kan worden gehouden op de naleving van de algemeene voorwaarde, dat de veroordeelde geen strafbaar feit zal begaan, en van de bijzondere voorwaarden, indien deze gesteld mochten zijn.

N.
Sw.

(5) De uitspraak houdende het in het eerste lid bedoeld bevel, bevat de redengevende feiten of omstandigheden, waarop zij steunt.

14 b. (1) De proeftijd bedraagt bij misdrijven en bij de in de artt. 492, 504, 505, 506 en 536 omschreven overtredingen ten hoogste drie jaren, bij de overige overtredingen ten hoogste twee jaren.

14b

(2) De proeftijd gaat in zoodra de uitspraak onherroepelijk is geworden en op wettelijke wijze ter kennis van den veroordeelde is gebracht.

(3) De proeftijd loopt niet gedurende den tijd dat den veroordeelde rechtens zijne vrijheid is ontnomen.

14 c. (1) Bij het bevel bedoeld in art. 14a, kan de rechter, behalve in geval van veroordeeling tot geldboete, naast de algemeene voorwaarde dat de veroordeelde geen strafbaar feit zal begaan, als bijzondere voorwaarde stellen dat de veroordeelde de door het strafbare feit veroorzaakte schade, geheel of tot een daarbij te bepalen gedeelte, binnen een daarbij te stellen termijn, korter dan den proeftijd, zal vergoeden.

14c

(2) In geval van veroordeeling hetzij tot gevangenisstraf van langer dan drie maanden, hetzij tot hechtenis opgelegd ter zake van eene der in de artt. 492, 504, 505, 506 en 536 omschreven overtredingen, is de rechter bevoegd bij zijn bevel ook andere bijzondere voorwaarden, het gedrag van den veroordeelde betreffende, te stellen, waaraan deze gedurende den proeftijd of een bij dat bevel te bepalen gedeelte daarvan heeft te voldoen.

(3) Die voorwaarden mogen de godsdienstige of staatkundige vrijheid niet beperken.

14 d. (1) Met het toezicht op de naleving der voorwaarden is belast de ambtenaar die, wanneer later last tot tenuitvoerlegging mocht worden gegeven, het vonnis doet executeeren.

14d

(2) De rechter kan, indien hij daartoe termen vindt, bij zijn bevel aan eene in Indonesië gevestigde, rechtspersoonlijkheid bezittende instelling, aan den houder van eene aldaar gevestigde inrichting of aan een bijzonderen ambtenaar opdragen aan den veroordeelde ter zake van de naleving der bijzondere voorwaarden hulp en steun te verleenen.

(3) Voorschriften tot nadere regeling van dat toezicht en dien bijstand en tot nadere aanwijzing van de instellingen en houders van inrichtingen, die met het verleenen van dien bijstand kunnen worden belast, worden vastgesteld bij ordonnantie. (S. 26—487*.)

14 e. De rechter, die in eersten aanleg heeft gevonnis, kan, hetzij na ontvangst van een voorstel van den ambtenaar in het eerste lid van art. 14d vermeld, hetzij op verzoek van den veroordeelde, gedurende den proeftijd in de gestelde bijzondere voorwaarden of in den termijn waartoe deze in hare werking binnen den proeftijd zijn beperkt, wijziging brengen, het in hare werking binnen den proeftijd zijn beperkt, wijziging brengen, het verleenen van bijstand aan een ander dan degene die daarmede te voren was belast, opdragen of den proeftijd eenmaal verlengen. Die verlenging geschiedt voor ten hoogste de helft van den langsten termijn waarop de proeftijd bepaald had kunnen worden.

14g

14 f. (1) Onverminderd het bepaalde bij het vorige art. kan de rechter, die in eersten aanleg heeft gevonnis, na ontvangst van een voorstel van den ambtenaar in het eerste lid van art. 14d vermeld, indien de veroordeelde zich gedurende den proeftijd aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt en ter zake daarvan onherroepelijk is veroordeeld, of indien een der andere voorwaarden niet is nageleefd, dan wel indien de veroordeelde vóór het einde van den proeftijd terzake van een vóór het ingaan daarvan begaan strafbaar feit onherroepelijk is veroordeeld, last tot tenuitvoerlegging geven of bepalen, dat den veroordeelde van zijnentwege eene waarschuwing zal worden toegediend.

14h

In het laatste geval bepaalt hij tevens de wijze waarop zulks zal moeten geschieden.

(2) De last tot tenuitvoerlegging kan niet meer worden gegeven wanneer

N. de proeftijd is verstreken, tenzij de veroordeelde vóór den afloop daarvan
Sw. ter zake van een gedurende den proeftijd begaan strafbaar feit is vervolgd
en de vervolging met eene onherroepelijke veroordeeling eindigt. Alsdan
kan nog ter zake van het begaan van dat feit binnen twee maanden nadat
de veroordeeling onherroepelijk is geworden, last tot tenuitvoerlegging
worden gegeven.

In de Tweede Afdeling van Hoofdstuk I van het K.B. van 4 Mei 1926, S. 26—251 jo. 486 zijn de volgende bepalingen vastgesteld tot regeling van de voorwaardelijke veroordeeling.

Art. 1. Van de uitspraak houdende het bevel, bedoeld in art. 14a van het Wetboek van Strafrecht, wordt, nadat zij onherroepelijk is geworden, ten spoedigste vanwege den ambtenaar, die, wanneer last tot tenuitvoerlegging mocht worden gegeven, het vonnis doet executeeren, aan den veroordeelde in persoon, met bekendmaking van den inhoud daarvan, eene kennisgeving afgegeven, houdende de straf waartoe hij is veroordeeld en alle tot dat bevel betreffende beslissingen.

2. (1) Het verzoek van den veroordeelde, bedoeld in art. 14e van het Wetboek van Strafrecht, wordt bij den rechter schriftelijk ingediend. Indien de veroordeelde deschrijfkunst niet machtig is, kan hij zijn verzoek mondeling aan den rechter voordragen, die daarvan aanteekening houd of doet houden.

(2) De rechter zal het ingediende verzoekschrift of de van het verzoek gemaakte aanteekening doen toekomen aan den ambtenaar vermeld in art. 1, die hem het verzoekschrift of de aanteekening ten spoedigste met zijn advies terugzendt.

14i 3. (1) Onmiddellijk na de ontvangst, hetzij van een voorstel als bedoeld in art. 14e of art. 14f van het Wetboek van Strafrecht, hetzij van het advies in het vorige artikel vermeld, bepaalt de rechter, tenzij de summier kennisneming der stukken hem aanleiding geeft om het voorstel of het verzoek buiten verdere behandeling te laten, een dag voor het onderzoek der zaak en gelast ten spoedigste den veroordeelde en degene, die met het verleen van bijstand is belast, tijdig tot het bijwonen van het onderzoek op te roepen, onder afgifte van een afschrift van het voorstel of advies en bekendmaking van den inhoud daarvan.

(2) Zoowel de ambtenaar in art. 1 vermeld, als de veroordeelde zijn bevoegd getuigen en deskundigen te doen oproepen om bij het onderzoek tegenwoordig te zijn. De rechter kan, al dan niet op verzoek van den veroordeelde, bevelen dat bepaalde personen zullen worden opgeroepen.

(3) De veroordeelde en degene, die met het verleen van bijstand is belast, kunnen voor den aanvang van het onderzoek van de stukken kennisnemen. Hetzelfde geldt voorzoover betreft het Hooggerechtshof van Indië en de Raden van Justitie ten aanzien van een advocaat of procureur binnen Indië de praktijk uitoefenende, indien deze verklaart tot de kennisneming door den veroordeelde te zijn gemachtigd, en, voor zoover betreft de andere colleges en gerechten, ten aanzien van een bijzonder daartoe door den veroordeelde gemachtigde.

14f 4. (1) Het onderzoek vindt plaats met gesloten deuren. Nochtans kan de veroordeelde, die den leeftijd van zestien jaren heeft bereikt of meerderjarig is, verzoeken dat het onderzoek in het openbaar zal plaats vinden. De rechter beslist, of en in hoever aan dat verzoek zal worden voldaan.

(2) Wanneer bij het betrokken college of gerecht een ambtenaar is bescheiden, door wien het openbaar ministerie bij dat college of gerecht wordt uitgeoefend, is deze bij het onderzoek tegenwoordig en wordt hij ter zake gehoord. Als zoodanig is ten deze mede te beschouwen de fiscaal-griffier bij het landgerecht.

(3) De fiscaal-griffier en de hoofddjaksa of djaksa handelen ten deze in opvolging van de bevelen van den ambtenaar vermeld in art. 1.

(4) De veroordeelde en degene, die met het verleen van bijstand is belast, worden als zij tegenwoordig zijn, gehoord.

De veroordeelde kan zich voorzoover betreft het Hooggerechtshof van Indië en de Raden van Justitie door een advocaat of procureur binnen Indië de praktijk uitoefenende en, voor zoover betreft de andere colleges en gerechten door een bijzonder daartoe gemachtigde als raadsman doen bijstaan.

(5) De voor de verschillende colleges of gerechten geldende bepalingen betreffende het onderzoek ter terechtzitting in strafzaken vinden bij het betrokken college of gerecht onderscheidenlijk overeenkomstige toepassing.

(6) De ingediende voorstellen, adviezen of verzoeken kunnen gedurende het onderzoek door den ambtenaar in het tweede lid bedoeld of door den veroordeelde worden gewijzigd.

14k 5. (1) Het advies vermeld in art. 3 van deze Afdeling, de voorstellen en beslissingen bedoeld in de artt. 14e en 14f van het Wetboek van Strafrecht, alsmede de beslissingen waarbij voorstellen of verzoeken tot toepassing van een dier artt. worden afgewezen, zijn met redenen omkleed. De beslissingen zijn niet aan eenig rechtsmiddel onderworpen.

N.
Sw.

(2) Alleen indien de beslissing inhoudt last tot tenuitvoerlegging, wordt zij in het openbaar uitgesproken.

(3) De inhoud der beslissing wordt vanwege den ambtenaar in art. 1 vermeld, onverwijld bekend gemaakt aan den veroordeelde onder afgifte van een afschrift dier beslissing aan dengene die met het verleenen van bijstand is belast, zoomeer aan dengene die bij de beslissing daarvan wordt ontheven.

6. (1) Indien het vonnis in art. 1 bedoeld, bij verstek is gewezen, zal het aan den veroordeelde in persoon worden bekend gemaakt onder afgifte van een afschrift daarvan.

(2) De bij verstek veroordeelde kan binnen den tijd van drie weken na den dag der bekendmaking van het tegen dat vonnis bij den betrokken rechter openstaande middel van voorziening gebruik maken of door een daartoe schriftelijk gemachtigde doen gebruik maken.

(3) (Toeg. S. 34—172 jo. 337.) De bepaling van het vorige lid is niet van toepassing voor den militairen rechter, indien de zaak wordt behandeld overeenkomstig het zesde hoofdstuk van den tweeden titel van de Rechtspleging bij de Landmacht.

7. (1) Tot het doen van de bekendmakingen en oproepingen, bedoeld in de artt. 1, 3 en 5, zijn gelijkelijk bevoegd en verplicht de deurwaarders, mitsgaders de dienaren van de openbare macht, met dien verstande, dat de hoogere ambtenaar of beambte bevoegd is den hem daartoe gegeven last aan een hem ondergeschikten dienaar van de openbare macht over te dragen.

(2) Van de gedane bekendmakingen en oproepingen wordt schriftelijk, desnoods mondeling, verslag gedaan aan de autoriteit welke den last tot het verrichten van die werkzaamheden gaf.

(3) Bij ontstentenis van de zoodanigen als in het eerste lid bedoeld, wordt door den betrokken rechter een daartoe geschikt persoon aangewezen, in wiens verslag daarvan melding moet worden gemaakt.

(4) (Toeg. S. 34—172 jo. 337.) Indien het vonnis in art. 1 bedoeld, is gewezen door den militairen rechter, zijn tot het doen van de bekendmakingen en de oproepingen mede bevoegd en verplicht de provooft-gewelddigen en zijn onder dienaren van de openbare macht, ook wat de in dit art. bedoelde werkzaamheden betreft, mede begrepen militairen.

15. (Gew. S. 26—251 jo. 486.) (1) De tot gevangenisstraf veroordeelde kan, wanneer twee/derden van zijn werkelijken straftijd en tevens ten minste negen maanden daarvan zijn verstreken, voorwaardelijk in vrijheid worden gesteld. Ingeval de veroordeelde meerdere gevangenisstraffen achtereen volgens moet ondergaan, worden zij ten deze als één straf aangemerkt.

(2) Bij deze invrijheidstelling wordt tevens een proeftijd voor den veroordeelde bepaald en worden voorwaarden gesteld waaraan deze gedurende den proeftijd zal moeten voldoen.

(3) (Gew. S. 39—77.) De proeftijd duurt een jaar langer dan het overblijvend gedeelte van den werkelijken straftijd van den veroordeelde. Hij loopt niet gedurende den tijd, dat den veroordeelde rechtez zijn vrijheid is ontnomen. (Sw. 15a⁶, 15b, 17; S. 17—749, bl. 1513.)

15 a. (Toeg. S. 26—251 jo. 486.) (1) Aan de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt als algemeene voorwaarde verbonden, dat de veroordeelde geen strafbaar feit zal begaan, noch zich op andere wijze zal misdragen.

(2) Aan de voorwaardelijke invrijheidstelling kunnen bovendien bijzondere voorwaarden, het gedrag van den veroordeelde betreffende, worden verbonden mits die voorwaarden de godsdienstige of staatkundige vrijheid niet beperken.

(3) Met het toezicht op de naleving der voorwaarden is belast de ambtenaar vermeld in het eerste lid van art. 14d.

(4) Op de naleving der voorwaarden kan bovendien een bijzonder toezicht in het leven worden geroepen, hetwelk uitsluitend mag gericht zijn op het verleenen van hulp en steun aan den veroordeelde.

(5) (Gew. S. 39—77.) Gedurende den proeftijd kan in de gestelde voorwaarden wijziging worden gebracht, kunnen deze voorwaarden worden gesteld, den opheffen, kunnen alsnog bijzondere voorwaarden worden gesteld, kan alsnog een bijzonder toezicht in het leven worden geroepen en kan het bijzonder toezicht aan een ander dan dengene die daarmede te voren was belast, worden opgedragen. (Sw. 16²; S. 17—749 art. 12 jo. S. 39—77 art. II.)

(6) Aan den voorwaardelijk in vrijheid gestelde wordt een verlofpas uitgereikt, waarin alle hem gestelde voorwaarden zijn uitgedrukt. Ingeval van toepassing van het voorgaande lid wordt hem een nieuwe verlofpas uitgereikt. (Sw. 17; S. 17—749*.)

15 b. (Toeg. S. 26—251, 486; gew. S. 39—77.) (1) De voorwaardelijke

15

15a

15b

N. invrijheidstelling is herroepbaar ingeval de veroordeelde gedurende den
Sw. proeftijd handelt in strijd met de in zijn verlofpass uitgedrukte voorwaar-
den. Zij kan, indien een ernstig vermoeden van zoodanig handelen bestaat,
door den Directeur van Justitie worden geschorst. (Sw. 16^{3.3}.)

(2) De tijd, verlopen tusschen eene invrijheidstelling en eene her-
vatting van de tenuitvoerlegging der straf, wordt niet in rekening ge-
bracht op der duur der straf.

(3) De herroeping kan niet meer geschieden, wanneer sedert het einde
van den proeftijd een termijn van drie maanden is verstreken, tenzij de
veroordeelde vóór den afloop daarvan ter zake van een gedurende den
proeftijd begaan strafbaar feit is vervolgd en de vervolging met eene onher-
roepelijke schuldigverklaring eindigt. Alsdan kan de voorwaardelijke
invrijheidstelling ter zake van het begaan van dat feit nog binnen drie
maanden, nadat de schuldigverklaring onherroepelijk is geworden,
worden herroepen.

16 **16.** (*Gew. laatstel. S. 39-77.*) (1) De besluiten van voorwaardelijke
invrijheidstelling worden, op voorstel of na ingewonnen bericht van den
beheerder der gevangenis, waarin de veroordeelde zich bevindt, genomen
door den Directeur van Justitie, na ingewonnen bericht, voorzover be-
treft de Gouvernementslanden van Java en Madoera, van den assistent-
resident en elders van het hoofd van plaatselijk bestuur, uit wiens ressort
de veroordeelde afkomstig is. Die besluiten worden niet genomen dan
nadat het Centraal College voor de Reclasseering, welks taak door den
Gouverneur-Generaal geregeld wordt, gehoord is.

(2) De besluiten van herroeping van voorwaardelijke invrijheidstelling
zoomede die, welke uit de toepassing van het bepaalde bij art. 15a, vijfde
lid voortvloeien, worden genomen door den Directeur van Justitie op
voorstel of na ingewonnen bericht, voorzover betreft de Gouvernements-
landen van Java en Madoera, van den assistent-resident en elders van het
hoofd van plaatselijk bestuur, binnen wiens ressort de veroordeelde zich
bevindt. Die besluiten worden niet genomen dan nadat het Centraal
College voor de Reclasseering gehoord is.

(3) Zoolang de bevoegdheid tot herroeping van de voorwaardelijke
invrijheidstelling bestaat, kan de voorwaardelijk in vrijheid gestelde,
ten aanzien van wien een redelijk vermoeden bestaat, dat hij gedurende
den proeftijd in strijd heeft gehandeld met de in zijn verlofpass uitge-
drukte voorwaarden, in het belang der openbare orde worden aangehou-
den, in de Gouvernementslanden van Java en Madoera op bevel van
den assistent-resident en elders van het hoofd van plaatselijk bestuur,
binnen wiens ressort hij zich bevindt, onder verplichting om daarvan
onverwijld kennis te geven aan den Directeur van Justitie.

(4) De aanhouding is gedurende ten hoogste zestig dagen van kracht.
Volgt in aansluiting aan de aanhouding een schorsing of een herroeping
van de voorwaardelijke invrijheidstelling, dan wordt de tenuitvoerleg-
ging der straf geacht te zijn hervat op den dag der aanhouding. (Sw. 15,
17; S. 17-749, bl. 1513.)

17 **17.** (*Gew. S. 26-251 jo. 486.*) Het formulier der verlofpassen en de
verdere voorschriften ter uitvoering van de artt. 15, 15a en 16 worden bij
ordonnantie vastgesteld. (S. 17-749*.)

18 **18.** (1) De duur der hechtenis is ten minste een dag en ten hoogste
een jaar. (Sw. 97.)

(2) Zij kan voor ten hoogste een jaar en vier maanden worden opge-
legd in de gevallen waarin wegens strafverhooging ter zake van samen-
loop van misdrijven, herhaling van misdrijf of het bepaalde bij art. 52,
de tijd van een jaar wordt overschreden. (Sw. 65, 488.)

(3) Zij kan in geen geval den tijd van een jaar en vier maanden te
boven gaan.

20 **19.** (1) De tot hechtenis veroordeelde is verplicht tot het verrichten
van den hem opgedragen arbeid, overeenkomstig de voorschriften ter
uitvoering van art. 29 gegeven.

(2) Hem wordt lichtere arbeid opgedragen dan aan den tot gevangenis-
straf veroordeelde.

20. (1) (*Gew. S. 25—28.*) Bij de rechterlijke uitspraak kan bepaald worden, dat den tot gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een maand veroordeelde, door het Hoofd van plaatselijk bestuur ⁽¹⁾ vergund kan worden de uren buiten den werktijd in vrijheid door te brengen.

(2) Indien de veroordeelde ten aanzien van wien eene zoodanige bepaling is gemaakt, anders dan om redenen van zijn wil onafhankelijk, niet op den bepaalden tijd en de aangegeven plaats aanwezig is ten einde de hem opgedragen werkzaamheden te verrichten, ondergaat hij verder zijne straf op de gewone wijze.

(3) Het bepaalde bij het eerste lid is niet toepasselijk, indien tijdens het plegen van het feit nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert de schuldige gevangenisstraf of hechtenis heeft ondergaan.

21. (*Gew. S. 20—812.*) Hechtenis wordt ondergaan in het gewest ⁽²⁾, waarin de veroordeelde ten tijde van de tenuitvoerlegging van de rechterlijke uitspraak woont of bij gebreke van woonplaats verblijf houdt, tenzij hem op zijn verzoek door den Directeur van Justitie vergund wordt haar elders te ondergaan.

22. (1) Hechtenis welke ondergaan moet worden door een veroordeelde die eene vrijheidsstraf ondergaat in een gesticht, bestemd tot de uitvoering van gevangenisstraf, van hechtenis of van beide, kan op diens verzoek terstond na het eindigen van die vrijheidsstraf in datzelfde gesticht worden ondergaan.

(2) De hechtenis, welke dientengevolge wordt ondergaan in een gesticht, uitsluitend bestemd tot de uitvoering van gevangenisstraf, verandert daardoor niet van aard. (*Sw. 28, 41⁵.*)

23. De tot hechtenis veroordeelde mag zich op eigen kosten eenige lotsverbetering verschaffen overeenkomstig bij ordonnantie vast te stellen voorschriften. (*Sw. 29; S. 17—708 Gestichtenregl. artt. 93v.**)

24. De tot gevangenisstraf en de tot hechtenis veroordeelden kunnen verplicht worden arbeid te verrichten, zoowel binnen als buiten de muren van een gesticht, bestemd tot het opnemen van veroordeelden. (*Sw. 14, 19, 29; Gestichtenr. 36 ter, 57v.*)

25. Arbeid buiten de muren van een zoodanig gesticht wordt niet opgedragen aan :

1°. levenslang veroordeelden

2°. vrouwen ;

3°. veroordeelden die daarvoor na geneeskundig onderzoek ongeschikt blijken te zijn. (*Sw. 24; Gestichtenr. 57⁴.*)

26. Wanneer naar het oordeel van den rechter uit hoofde van persoonlijke of maatschappelijke omstandigheden daarvoor termen bestaan, wordt bij de rechterlijke uitspraak bepaald, dat aan den veroordeelde geen arbeid buiten de muren van een gesticht, bestemd tot het opnemen van veroordeelden, zal worden opgedragen. (*Sw. 24v.; Gestichtenr. 36⁴.*)

27. De duur der tijdelijke gevangenisstraf en der hechtenis wordt in de rechterlijke uitspraak aangewezen in dagen, weken, maanden en jaren, niet in gedeelten daarvan. (*Sw. 97.*)

28. Gevangenisstraf en hechtenis kunnen in hetzelfde gesticht, mits in afzonderlijke afdelingen, worden ondergaan. (*Gestichtenr. 36.*)

29. (1) De aanwijzing der gestichten, waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis, hetzij beide worden ondergaan, alsmede de regeling van de inrichting en het beheer dezer gestichten, van de verdeling der gevangenen in klassen, van den arbeid, van de belooningen voor den arbeid, van de huisvesting der buiten de gevangenis verblijvende veroordeelden, van het onderwijs, van de godsdienstoefeningen, van de tucht, van de ligging, van de voeding en van de kleeding geschiedt in overeenstemming met dit wetboek bij ordonnantie.

(2) Huishoudelijke reglementen voor die gestichten worden zoo noodig door den Directeur van Justitie vastgesteld. (*Sv. 14, 19; S. 17—708*.*)

30. (1) Het bedrag der geldboete is ten minste vijf en twintig cents.

⁽¹⁾ In de gvtsl. v. Jav. Mad. den ass.-res. (*S. 31—168, 423.*)

⁽²⁾ In de buitengew. leze men residentie ipv. gewest: *S. 38—370 jo. 264.*

N.
Sw.

25

21

19

22

23

- N.
Sw. (2) (*Gew. S. 26—251 jo. 486.*) Bij veroordeeling tot geldboete wordt die boete, bij gebreke van betaling, vervangen door hechtenis. (Sw. 41, 97; Sv. 338²; Ldg. 53⁸.)
- (3) (*Gew. S. 26—251 jo. 486.*) De duur der vervangende hechtenis is ten minste een dag en ten hoogste zes maanden. (Sv. 97.)
- (4) Die duur wordt in de rechterlijke uitspraak in dier voege bepaald, dat voor eene opgelegde boete van een halven gulden of minder een dag, voor eene opgelegde boete van een hooger bedrag niet meer dan een dag voor elken halven gulden der opgelegde boete en voor het overblijvend gedeelte daarvan in de plaats treedt. (Sw. 97; Inv. Sw. 4⁵.)
- (5) (*Gew. S. 26—251 jo. 486.*) De hechtenis kan voor ten hoogste acht maanden worden opgelegd in de gevallen waarin wegens samenloop van misdrijven, herhaling van misdrijf of het bepaalde bij art. 52 het maximum der geldboete wordt verhoogd.
- (6) Zij kan in geen geval den tijd van acht maanden te boven gaan. (Sw. 68², 70².)
- 24 31. (1) De veroordeelde kan de hechtenis ondergaan zonder den termijn van betaling af te wachten. (Sw. 30².)
- (2) Hij is altijd bevoegd zich van de hechtenis te bevrijden door betaling van de boete.
- (3) (*Gew. S. 26—251 jo. 486.*) De betaling van een gedeelte der boete hetzij vóór de uitvoering der hechtenis hetzij nadat deze is aangevangen, bevrijdt van de uitvoering van een evenredig gedeelte der vervangende straf. (Sw. 30, 33, 41³; Inv. Sw. 4⁵.)
- 26 32. (1) De gevangenisstraf en de hechtenis gaan, voor zooveel elke dezer straffen betreft, in : ten aanzien van veroordeelden die zich voorloopig in verzekerde bewaring bevinden, op den dag waarop de rechterlijke uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan, en ten aanzien van andere veroordeelden op den dag der tenuitvoerlegging van de rechterlijke uitspraak. (Sv. 332v., 335v., 338.)
- (2) Zijn bij dezelfde rechterlijke uitspraak gevangenisstraf en hechtenis opgelegd ter zake van feiten, waarvoor of voor één van welke de veroordeelde zich voorloopig in verzekerde bewaring bevindt, en erlangt die uitspraak voor alle veroordeelingen op hetzelfde tijdstip kracht van gewijsde, dan gaat de gevangenisstraf in op dat tijdstip en de hechtenis onmiddellijk nadat de gevangenisstraf is ondergaan.
- 27 33. (1) Bij de rechterlijke uitspraak kan worden bepaald dat de tijd, door den veroordeelde vóór den dag waarop die uitspraak in kracht van gewijsde zal zijn gegaan voorloopig in verzekerde bewaring doorgebracht, bij de uitvoering van de hem opgelegde tijdelijke gevangenisstraf, hechtenis of geldboete geheel of gedeeltelijk zal worden in mindering gebracht; wat de geldboete betreft volgens den in het derde lid van art. 31 bepaalde maatstaf.
- (2) (*Ing. S. 34—558, 587.*) De tijd, gedurende welken een verdachte zonder schriftelijk bevel is aangehouden, zal niet in mindering worden gebracht tenzij dit in het vonnis uitdrukkelijk is bepaald.
- (3) (*Gew. S. 34—558 jis. 587 en 38—278.*) De bepalingen van dit art. zijn ook toepasselijk ingeval, bij gelijktijdige vervolging wegens meerdere feiten, de veroordeeling wordt uitgesproken ter zake van een ander feit dan waarvoor de veroordeelde zich voorloopig in verzekerde bewaring bevindt.
- 33 a. (*Ing. S. 33—1; gew. 34—172, 337.*) Indien door een tot gevangenisstraf of hechtenis veroordeelde, die zich voorloopig in verzekerde bewaring bevindt, of door een derde met instemming van zulk een veroordeelde een verzoek om gratie wordt ingediend, wordt de tijd, die verloopt tusschen den dag van inlevering van dat verzoek en dien, waarop de Gouverneur-Generaal terzake beslist, niet als straf tijd aangemerkt, tenzij de Gouverneur-Generaal, de omstandigheden van het geval in aanmerking nemende, bij zijn beslissing bepaalt, dat die tijd geheel of ten deele als straf tijd zal medetellen. (S. 33—2* *gratieregeling.*)
34. Bij ontvluchting van een veroordeelde tijdens het ondergaan van zijne straf, wordt de tijd dientengevolge doorgebracht buiten de plaats

waar hij zijne straf moet ondergaan, niet in rekening gebracht op den duur der straf. (Sw. 85².)

35. (1) De rechten waarvan de schuldige, in de bij dit wetboek of eene andere algemeene verordening bepaalde gevallen, bij rechterlijke uitspraak kan worden ontzet, zijn:

- 1°. het bekleeden van ambten of van bepaalde ambten;
- 2°. het dienen bij de gewapende macht; (Sw. 92³.)
- 3°. het kiezen en de verkiesbaarheid bij krachtens algemeene verordeningen gehouden verkiezingen;
- 4°. het zijn van raadsman of gerechtelijk bewindvoerder en het zijn van voogd, toeziende voogd, curator, of toeziende curator over anderen dan eigen kinderen; (Bw. 355, 359, 433, 452.)
- 5°. de vaderlijke macht, de voogdij en de curateele over eigen kinderen; (Sw. 37, 91; Bw. 298v., 307v., 319a v., 345, 359, 379v., 433, 452; S. 27—31, art. 1*.)
- 6°. de uitoefening van bepaalde beroepen. (CP. 42; Sw. 227; Bw. 3.)

(2) De bevoegdheid van den rechter om een ambtenaar uit eenig bepaald ambt te ontzetten bestaat niet, wanneer bij algemeene verordening eene andere macht bij uitsluiting voor die ontzetting is aange-
wezen. (G. 173; ISR. 117, 150v.; RO. 20, 20b; Sw. 36, 92, 227.)

36. Ontzetting van het recht om ambten of bepaalde ambten te be-
kleeden en bij de gewapende macht te dienen kan, behalve in de gevallen in het Tweede Boek omschreven, worden uitgesproken bij veroordeeling wegens eenig ambtsmisdrijf of wegens eenig misdrijf waardoor de schul-
dige een bijzonderen ambtspllicht schond of waarbij hij gebruik maakte van macht, gelegenheid of middel hem door zijn ambt geschonken. (Sw. 52, 92, 413v.)

37. (1) Ontzetting van de vaderlijke macht ⁽¹⁾ en van de voogdij, de toeziende voogdij, de curateele en de toeziende curateele, zoowel over eigen kinderen als over anderen, kan, behalve in de gevallen in het Tweede Boek omschreven, worden uitgesproken bij veroordeeling van:

1°. ouders of voogden die opzettelijk met een aan hun gezag onderworpen minderjarige aan eenig misdrijf deelnemen;

2°. ouders of voogden die tegen een aan hun gezag onderworpen minderjarige eenig misdrijf plegen, omschreven in de Titels XIII, XIV, XV, XVIII, XIX en XX van het Tweede Boek. (Sw. 91.)

(2) (Toeg. S. 27—456 jo. 421; 31—420.) De in het vorige lid bedoelde ontzetting kan door den strafrechter niet worden uitgesproken tegen hen op wie de in het Burgerlijk Wetboek voorkomende bepalingen op de ontzetting uit de ouderlijke macht, voogdij en curateele van toepassing zijn. (Bw. 319a, 380, 452³.)

38. (1) Wanneer ontzetting van rechten wordt uitgesproken, bepaalt de rechter den duur als volgt:

1°. bij veroordeeling tot de doodstraf of tot levenslange gevangenisstraf, voor het leven;

2°. bij veroordeeling tot tijdelijke gevangenisstraf of tot hechtenis, voor een tijd den duur der hoofdstraf ten minste twee en ten hoogste vijf jaren te boven gaande;

3°. bij veroordeeling tot geldboete, voor een tijd van ten minste twee en ten hoogste vijf jaren.

(2) De straf gaat in op den dag waarop de rechterlijke uitspraak kan worden ten uitvoer gelegd. (Sw. 32; Sv. 332v.)

39. (1) Voorwerpen, den veroordeelde toebehoorende, door middel van misdrijf verkregen of waarmede misdrijf opzettelijk is gepleegd, kunnen worden verbeurd verklaard.

(2) Bij veroordeeling wegens misdrijf, niet opzettelijk gepleegd, of wegens overtreding, kan gelijke verbeurdverklaring worden uitgesproken in de bij wettelijk voorschrift bepaalde gevallen.

(3) Verbeurdverklaring kan worden uitgesproken ten laste van den schuldige die ter beschikking van de Regeering is gesteld, doch alleen

⁽¹⁾ Onder „de vaderl. magt” wordt verstaan „de ouderl. magt”: S. 27—31 art. 1*.

N.
Sw.
28

29

30
oud

31

33

van goederen welke reeds in beslag zijn genomen. (G. 167; ISR. 145; Sw. 40, 45v.; CP. 11, 464, 470.)

33 **40.** Bij bezit, in- of vervoer van goederen in strijd met de bepalingen
bis betreffende 's lands middelen en pachten, met die ter regeling van het toezicht op de scheepvaart in bepaalde gedeelten van Indonesië en met die tot verbod van in-, uit- en doorvoer van goederen, door een persoon beneden den leeftijd van zestien jaren, kan de rechter, ook indien de schuldige zonder toepassing van eenige straf aan zijne ouders, zijn voogd of zijn verzorger wordt teruggegeven, de verbeurdverklaring van de aangehaalde goederen uitspreken.

34 **41.** (Gew. S. 26—251 jo. 486.) (1) Verbeurdverklaring van niet in beslag genomen voorwerpen wordt, ingeval die voorwerpen niet worden uitgeleverd of het geldelijk bedrag waarop zij bij de uitspraak geschat worden, niet wordt betaald, vervangen door hechtenis. (Sw. 30²; Sv. 338²; Ldg. 53^a.)

(2) De duur dezer hechtenis is ten minste een dag en ten hoogste zes maanden.

(3) Die duur wordt in de rechterlijke uitspraak in dier voege bepaald, dat voor een geldelijk bedrag van een halven gulden of minder een dag, voor een hooger bedrag niet meer dan een dag voor elken halven gulden en voor het overblijvend gedeelte daarvan in de plaats treedt.

(4) Op deze hechtenis is art. 31 van toepassing.

(5) Ook de uitlevering van de voorwerpen bevrijdt van de hechtenis. (G. 167; ISR. 145; Sv. 347.)

35 **42.** Alle kosten van gevangenisstraf en hechtenis komen ten laste, alle opbrengst van geldboeten en verbeurdverklaringen ten bate van den lande. (CP. 466; Sw. 43.)

36 **43.** In de gevallen waarin de rechter krachtens dit wetboek of eene andere algemeene verordening de openbaarmaking zijner uitspraak gelast, bepaalt hij tevens de wijze waarop aan die last op kosten van den veroordeelde uitvoering wordt gegeven. (Sw. 67, 128, 206, 361, 377, 395, 405; Sv. 338.)

TITEL III.

Uitsluiting, vermindering en verhooging der strafbaarheid.

37 **44.** (1) Niet strafbaar is hij die een feit begaat dat hem wegens de gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke storing zijner verstandelijke vermogens niet kan worden toegerekend.

(2) Blijkt dat het begane feit hem wegens de gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke storing zijner verstandelijke vermogens niet kan worden toegerekend, dan kan de rechter gelasten dat hij in een krankzinnigengesticht worde geplaatst gedurende een proeftijd, den termijn van een jaar niet te boven gaande. (CP. 64; Krankz. 16, 27.)

(3) Het bepaalde in het voorgaande lid geldt alleen voor de Europeesche rechtbanken en voor de landraden en de daarmede gelijkstandige Indonesische rechtbanken.

45. Bij strafrechtelijke vervolging van een minderjarigen persoon wegens een feit, begaan voordat hij den leeftijd van zestien jaren heeft bereikt, kan de rechter: (CP. 66.)

38 hetzij bevelen dat de schuldige aan zijne ouders, zijn voogd of zijn verzorger zal worden teruggegeven, zonder toepassing van eenige straf,

39 hetzij, indien het feit valt in de bepaling van een misdrijf, dan wel in die van eene der overtredingen, omschreven in de artt. 489, 490, 492, 496, 497, 503—505, 514, 517—519, 526, 531, 532, 536 en 540 en is begaan nadat nog geen twee jaren zijn verlopen sedert eene vroegere schuldigverklaring van denzelfden persoon aan eene dezer overtredingen of aan eenig misdrijf onherroepelijk is geworden, bevelen dat de schuldige ter beschikking van de Regeering zal worden gesteld, zonder toepassing van eenige straf,

hetzij den schuldige tot straf veroordeelen.

46. (Gew. S. 25—1 jo. 152.) (1) Indien de rechter heeft bevolen, dat de schuldige ter beschikking van de Regeering zal worden gesteld, wordt hij: hetzij in een landsopvoedingsgesticht geplaatst, ten einde aldaar, of later

op andere wijze, van Regeeringswege in zijne opvoeding worde voorzien, hetzij ter opvoeding toevertrouwd aan een in Indonesië gevestigd bijzonder persoon of aan eene aldaar gevestigde, rechtspersoonlijkheid bezittende vereeniging, of aan eene aldaar gevestigde stichting of instelling van weldadigheid, ten einde door deze, of later op andere wijze, van Regeeringswege in zijne opvoeding worde voorzien, in het eene en het andere geval uiterlijk tot hij den leeftijd van achttien (1) jaren zal hebben bereikt.

(2) Bepalingen ter uitvoering van het eerste lid van dit art. worden bij ordonnantie vastgesteld. (S. 17-741*.)

47. (1) Indien de rechter den schuldige tot straf veroordeelt, wordt het maximum der hoofdstraffen, op het strafbare feit gesteld, met een derde verminderd.

(2) Geldt het een misdrijf waarop de doodstraf of een misdrijf waarop levenslange gevangenisstraf is gesteld, dan wordt gevangenisstraf opgelegd van ten hoogste vijftien jaren. (Sw. 45.)

(3) De in art. 10 onder b, 1° en 3° vermelde bijkomende straffen worden niet opgelegd. (Sv. 71¹; IR. 62; RBg. 498¹.)

48. Niet strafbaar is hij die een feit begaat waartoe hij door overmacht is gedrongen. (CP. 64.)

49. (1) Niet strafbaar is hij die een feit begaat, geboden door de noodzakelijke verdediging van eigen of eens anders lijf, eerbaarheid of goed tegen oogenblikkelijke of onmiddellijk dreigende, wederrechtelijke aanranding.

(2) Niet strafbaar is de overschrijding van de grenzen van noodzakelijke verdediging, indien zij het onmiddellijk gevolg is geweest van een hevige gemoedsbeweging, door de aanranding veroorzaakt. (Sw. 341v.; CP. 328v.)

50. Niet strafbaar is hij die een feit begaat ter uitvoering van een wettelijk voorschrift. (CP. 327.)

51. (1) Niet strafbaar is hij die een feit begaat ter uitvoering van een ambtelijk bevel, gegeven door het daartoe bevoegde gezag.

(2) Een onbevoegd gegeven ambtelijk bevel heeft de strafbaarheid niet op, tenzij het door den ondergeschikte te goeder trouw als bevoegd gegeven werd beschouwd en de nakoming daarvan binnen den kring zijner ondergeschiktheid was gelegen. (Sw. 114, 190, 198, 462; CP. 327.)

52. Indien een ambtenaar door het begaan van een strafbaar feit een bijzonderen ambtsplicht schendt of bij het begaan van een strafbaar feit gebruik maakt van macht, gelegenheid of middel hem door zijn ambt geschonken, kan de straf met een derde worden verhoogd. (Sw. 12, 18, 30, 36, 92; CP. 166v., 198, 462.)

TITEL IV.

Poging.

53. (1) Poging tot misdrijf is strafbaar, wanneer het voornemen des daders zich door een begin van uitvoering heeft geopenbaard en de uitvoering alleen ten gevolge van omstandigheden van zijnen wil onafhanke-lijk, niet is voltooid. (Sw. 154⁵, 302⁴, 351⁵.)

(2) Het maximum der hoofdstraffen op het misdrijf gesteld wordt bij poging met een derde verminderd.

(3) Geldt het een misdrijf waarop de doodstraf of een misdrijf waarop levenslange gevangenisstraf is gesteld, dan wordt gevangenisstraf opgelegd van ten hoogste vijftien jaren.

(4) De bijkomende straffen zijn voor poging dezelfde als voor het vol-
tooid misdrijf. (Sw. 54, 86v., 184⁵, 302⁴, 351⁵, 352²; CP. 2v.)

54. Poging tot overtreding is niet strafbaar. (Sw. 60; Inv. Sw. 4⁵.)

TITEL V.

Deelneming aan strafbare feiten.

55. (1) (Gew. S. 25-197 jo. 273.) Als daders van een strafbaar feit worden gestraft:

1°. zij die het feit plegen, doen plegen of medeplegen;
(1) „Achtien” i.p.v. „een en twintig” krachtens S. 25-1 jo. 152, i.w.g. 1 Sept. '25.

N.
Sw.

39
ter

40

41

42

43

44

45

46

47

- N. 2°. zij die door giften, beloften, misbruik van gezag of van aanzien,
Sw. geweld, bedreiging of misleiding of door het verschaffen van gelegenheid,
middelen of inlichtingen het feit opzettelijk uitlokken. (Sw. 163bis, 236v.)
- (2) Ten aanzien der laatsten komen alleen die handelingen in aanmer-
king die zij opzettelijk hebben uitgelokt, benevens hare gevolgen. (Sw. 51,
57¹, 58; CP. 59v., 102, 203, 217, 293, 313, 380.)
- 48 56. Als medeplichtigen aan een misdrijf worden gestraft: (Sw. 58, 86.)
1°. zij die opzettelijk behulpzaam zijn bij het plegen van het misdrijf;
2°. zij die opzettelijk gelegenheid, middelen of inlichtingen verschaffen
tot het plegen van het misdrijf. (Sw. 57v., 60v., 86, 236v.; CP. 59v.)
- 49 57. (1) Het maximum der hoofdstaffen op het misdrijf gesteld wordt
bij medeplichtigheid met een derde verminderd. (Sw. 434.)
(2) Geldt het een misdrijf waarop de doodstraf of een misdrijf waarop
levenslange gevangenisstraf is gesteld, dan wordt gevangenisstraf opgelegd
van ten hoogste vijftien jaren.
(3) De bijkomende straffen zijn voor medeplichtigheid dezelfde als voor
het misdrijf zelf.
(4) Bij het bepalen van de straf komen alleen die handelingen in aanmer-
king die de medeplichtige opzettelijk heeft gemakkelijk gemaakt of bevoor-
derd, benevens hare gevolgen. (Sw. 55², 58; CP. 59.)
- 50 58. De persoonlijke omstandigheden waardoor de strafbaarheid uitge-
sloten, verminderd of verhoogd wordt, komen bij de toepassing der straf-
wet alleen in aanmerking ten aanzien van dien dader of medeplichtige
wien zij persoonlijk betreffen. (Sw. 55², 57¹.)
- 51 59. In de gevallen waarin wegens overtreding straf wordt bepaald tegen
bestuurders, leden van eenig bestuur of commissarissen, wordt geene straf
uitgesproken tegen den bestuurder of commissaris van wien blijkt dat de
overtreding buiten zijn toedoen is gepleegd. (Sw. 398v.)
- 52 60. Medeplichtigheid aan overtreding is niet strafbaar. (Sw. 54.)
- 53 61. (1) Bij misdrijven door middel van de drukpers gepleegd wordt de
uitgever als zoodanig niet vervolgd, indien het gedrukte stuk zijn naam en
woonplaats vermeldt en de dader bekend is of op eerste aanmaning na den
rechtsingang door den uitgever is bekend gemaakt.
(2) Deze bepaling is niet toepasselijk, indien de dader op het tijdstip der
uitgave strafrechtelijk niet vervolgbaar of buiten Indonesië gevestigd
was. (G. 7; ISR. 164; Sw. 56, 62, 78, 483v.; CP. 283v.)
- 54 62. (1) Bij misdrijven door middel van de drukpers gepleegd wordt de
drukker als zoodanig niet vervolgd, indien het gedrukte stuk zijn naam en
woonplaats vermeldt en de persoon op wiens last het stuk is gedrukt,
bekend is of op de eerste aanmaning na den rechtsingang door den druk-
ker is bekend gemaakt.
(2) Deze bepaling is niet toepasselijk, indien de persoon op wiens last
het stuk is gedrukt, op het tijdstip van het drukken strafrechtelijk niet
vervolgbaar of buiten Indonesië gevestigd was. (G. 7, 55, 98; ISR. 66,
164; Sw. 56, 61, 78, 484v.; CP. 283v.)

TITEL VI.

Samenloop van strafbare feiten.

- 55 63. (1) Valt een feit in meer dan ééne strafbepaling, dan wordt slechts
ééne dier bepalingen toegepast, bij verschil die waarbij de zwaarste hoofd-
straf is gesteld. (Sw. 69.)
(2) Indien voor een feit dat in eene algemeene strafbepaling valt, eene
bijzondere strafbepaling bestaat, komt deze alleen in aanmerking. (S.
48—17 art. 9*.)
- 56 64. (1) Staan meerdere feiten, ofschoon elk op zich zelf misdrijf of
overtreding opleverende, in zoodanig verband, dat zij moeten worden
beschouwd als ééne voortgezette handeling, dan wordt slechts ééne straf-
bepaling toegepast, bij verschil die waarbij de zwaarste hoofdstaf is gesteld
(Sw. 69.)
(2) (Gew. S. 26—359 jo. 429.) Insgelijks wordt slechts ééne strafbepaling
toegepast bij schuldigverklaring aan valsheid of muntschennis en aan

het gebruikmaken van het voorwerp ten opzichte waarvan de valscheid of muntschennis gepleegd is. (Sw. 244v., 253v., 263v.)

(3) (*Toeg. S. 31–240.*) Worden echter de misdrijven omschreven in de artt. 364, 373, 379 en het eerste lid van art. 407, in voortgezette handeling gepleegd en bedraagt de gezamenlijke waarde van het door die voortgezette handeling toegebrachte vermogensnadeel meer dan / 25.—, dan worden onderscheidenlijk de strafbepalingen der artt. 362, 372, 378 en 406 toegepast.

65. (1) Bij samenloop van meerdere feiten die als op zich zelve staande handelingen moeten worden beschouwd en meerdere misdrijven opleveren waarop gelijksoortige hoofdstraffen zijn gesteld, wordt ééne straf uitgesproken.

(2) Het maximum dezer straf is het vereenigd bedrag van de hoogste straffen op de feiten gesteld, doch niet hooger dan een derde boven het zwaarste maximum. (Sw. 12, 18, 30, 66v., 68, 70; Sv. 167.)

66. (1) Bij samenloop van meerdere feiten die als op zich zelve staande handelingen moeten worden beschouwd en meerdere misdrijven opleveren waarop ongelijksoortige hoofdstraffen zijn gesteld, wordt elke dier straffen uitgesproken, doch mogen deze te zamen in duur de langstdurende met niet meer dan een derde overtreffen.

(2) Geldboeten worden daarbij berekend naar den duur van het maximum der op het feit gestelde vervangende hechtenis. (Sw. 30, 65, 67–70; Sv. 167.)

67. Bij veroordeeling tot de doodstraf of tot levenslange gevangenisstraf kunnen daarnevens geene andere straffen worden opgelegd dan ontzetting van bepaalde rechten, verbeurdverklaring van reeds in beslag genomen voorwerpen, en openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak. (Sw. 12¹, 35v., 43.)

68. (1) In de gevallen der artt. 65 en 66 gelden ten aanzien van bijkomende straffen de volgende bepalingen:

1°. de straffen van ontzetting van dezelfde rechten worden opgelost in ééne straf, in duur de opgelegde hoofdstraf of hoofdstraffen ten minste twee en ten hoogste vijf jaren te boven gaande, of ingeval geene andere hoofdstraf dan geldboete is opgelegd, in ééne straf van ten minste twee en ten hoogste vijf jaren; (Sw. 38.)

2°. de straffen van ontzetting van verschillende rechten worden voor elk misdrijf afzonderlijk en zonder vermindering opgelegd;

3°. de straffen van verbeurdverklaring van bepaalde voorwerpen worden, evenals de vervangende hechtenis bij nietuitlevering dier voorwerpen, voor elk misdrijf afzonderlijk en zonder vermindering opgelegd. (Sv. 167.)

(2) De straffen van vervangende hechtenis mogen gezamenlijk den tijd van acht maanden niet te boven gaan. (Sw. 30, 41.)

69. (1) De betreffende zwaarte van ongelijksoortige hoofdstraffen wordt bepaald door de volgorde van art. 10.

(2) Waar den rechter de keuze tusschen meerdere hoofdstraffen is gelaten, komt bij de vergelijking alleen de zwaarste dier straffen in aanmerking.

(3) De betreffende zwaarte van gelijksoortige hoofdstraffen wordt bepaald door het maximum.

(4) De betreffende duur zoowel van ongelijksoortige als van gelijksoortige hoofdstraffen wordt eyeneens bepaald door het maximum.

70. (1) Bij samenloop op de wijze in de artt. 65 en 66 bedoeld, hetzij van overtredingen met misdrijven, hetzij van overtredingen onderling, wordt voor elke overtreding zonder vermindering straf opgelegd.

(2) (*Gew. S. 31–290.*) Voor de overtredingen mogen de straffen van hechtenis en vervangende hechtenis te zamen den tijd van een jaar en vier maanden, die van vervangende hechtenis te zamen den tijd van acht maanden niet te boven gaan. (Sw. 30, 41, 68-2°.)

70 bis. (*Ing. S. 31–240; gew. S. 34–644.*) Ten aanzien van de toepassing van de artt. 65, 66 en 70 worden de misdrijven omschreven in de artt. 302, eerste lid, 352, 364, 373, 379 en 482 beschouwd als overtredingen, met dien verstande dat voor zoover gevangenisstraffen worden opgelegd deze

N.
Sw.

57

58

59

60

61

62

N. voor die misdrijven te zamen den tijd van acht maanden niet mogen te
Sw. boven gaan.

63 71. (1) (*Gew. S. 46—76.*) Indien iemand, na veroordeeling tot straf, opnieuw wordt schuldig verklaard aan misdrijf of overtreding vóór die veroordeeling gepleegd, wordt de vroegere straf in rekening gebracht, met toepassing der bepalingen van dezen titel voor het geval van gelijk-tijdige berechting, behoudens het bepaalde in het volgende lid.

(2) (*Toeg. S. 46—76.*) Indien iemand, na veroordeeling tot levenslange gevangenisstraf, opnieuw wordt schuldig verklaard aan misdrijf, vóór die veroordeeling gepleegd en waartegen de doodstraf is bedreigd, kan de doodstraf worden opgelegd. (Sw. 63v.)

TITEL VII.

Indiening en intrekking der klachte bij misdrijven alleen op klachte vervolgbaar.

(Sw. 284, 287, 293, 313, 319—323, 332, 335, 367, 369v., 376, 394, 404, 411 485; Sv. 10v.; Aut. 31—34.)

64 72. (1) Zoolang hij tegen wien een alleen op klachte vervolgbaar misdrijf gepleegd is, den leeftijd van zestien jaren nog niet heeft bereikt en tevens minderjarig is, of zoolang hij, anders dan wegens verkwisting, is onder curateele gesteld, is zijn wettige vertegenwoordiger in burgerlijke zaken de tot klachte gerechtigde. (Bw. 299v., 383, 433, 452; Sw. 284³.)

(2) Indien deze ontbreekt, of de persoon is tegen wien de klachte moest geschieden, dan kan de vervolging plaats hebben op klachte van den toezienenden voogd of curator of van het college met de toezienende voogdij of curateele belast, van de echtgenoot, van een bloedverwant in de rechte linie of, bij gebreke van deze, op klachte van een bloedverwant in de zijlinie tot den derden graad ingesloten. (Bw. 310, 370, 452; Sw. 220, 284³; Sv. 8.)

65 73. Indien hij tegen wien het misdrijf is gepleegd, binnen den in het volgende art. gestelden termijn overlijdt, kan, zonder verlenging van dien termijn, de vervolging geschieden op klachte van de ouders, van de kinderen of van den overlevenden echtgenoot, ten ware blijken mocht dat de overledene eene vervolging niet gewild heeft. (Sw. 284³, 320v.)

66 74. (1) De klachte kan slechts worden ingediend gedurende zes maanden nadat de tot klachte gerechtigde kennis heeft bekomen van het gepleegde feit, indien hij binnen Indonesië, of gedurende negen maanden nadat hij daarvan kennis heeft bekomen, indien hij buiten Indonesië verblijf houdt. (Rv. 12; Sw. 97; Sv. 8, 10.)

(2) Indien op het tijdstip, waarop hij, tegen wien het misdrijf is gepleegd, tot klachte gerechtigd wordt, de in het eerste lid bedoelde termijn nog niet verstreken is, blijft hij na dat tijdstip tot het indienen van de klachte slechts gedurende zooveel tijd bevoegd als er nog aan dien termijn ontbreekt. (Sw. 293³.)

67 75. Hij die de klachte indient, blijft gedurende drie maanden na den dag der indiening bevoegd haar in te trekken. (Sw. 97, 284³.)

TITEL VIII.

Verval van het recht tot strafvordering en van de straf.

68 76. (1) (*Gew. S. 31—240.*) Behoudens de gevallen waarin rechterlijke uitspraken voor herziening vatbaar zijn, kan niemand andermaal worden vervolgd wegens een feit waarover te zijnen aanzien bij gewijsde van den Indonesischen rechter, of van den rechter in Nederland of in Suriname of in de Ned. Antillen, onherroepelijk is beslist. Onder Indonesischen rechter worden hier mede verstaan de inheemsche rechters in streken waar het recht van zelfbestuur aan de Indonesische vorsten en volken is gelaten, zoomede waar de Indonesische bevolking in het genot harer eigene rechtspleging is gelaten. (Sw. 283; Sv. 356v.; S. 38—529*; 32—80*.)

(2) Is het gewijsde afkomstig van een anderen rechter, dan heeft tegen denzelfden persoon wegens hetzelfde feit geene vervolging plaats in geval van:

1°. vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging;

2°. veroordeeling gevolgd door geheele uitvoering, gratie of verjaring der straf. (Sv. 389.)

77. Het recht tot strafvordering vervalt door den dood van den verdachte. (Sw. 83, 103; Sv. 391v.; IR. 367v.; RBg. 681v.)

78. (1) Het recht tot strafvordering vervalt door verjaring:

1°. in één jaar voor alle overtredingen en voor de misdrijven door middel van de drukpers gepleegd;

2°. in zes jaren voor de misdrijven waarop geldboete, hechtenis of gevangenisstraf van niet meer dan drie jaren is gesteld;

3°. in twaalf jaren voor alle misdrijven waarop tijdelijke gevangenisstraf van meer dan drie jaren is gesteld;

4°. in achttien jaren voor alle misdrijven waarop de doodstraf of levenslange gevangenisstraf is gesteld.

(2) Ten aanzien van een persoon, die vóór het begaan van het feit den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, wordt elke der boven vermelde verjaringstermijnen tot een derde van den daar bepaalden duur ingekort. (Bw. 1946; Sw. 80, 84; Sv. 407; IR. 371; RBg. 691.)

79. De termijn van verjaring vangt aan op den dag na dien waarop het feit is gepleegd, behoudens in de volgende gevallen:

1°. (*Gew. S. 26—359 jo. 429.*) bij valsheid of muntschennis vangt de termijn aan op den dag na dien waarop gebruik is gemaakt van het voorwerp ten opzichte waarvan de valsheid of muntschennis gepleegd is; (Sw. 244v., 253v., 263v.)

2°. bij de misdrijven omschreven in de artt. 328, 329, 330 en 333 op den dag na dien der bevrijding, of van den dood van hem tegen wien onmiddellijk het misdrijf gepleegd is;

3°. (*Gew. S. 21—560; 28—376.*) bij de overtredingen, omschreven in de artt. 556 tot en met 558a, op den dag na dien, waarop ingevolge de bepalingen van algemeene verordeningen, voorschrijvende dat registers van den burgerlijken stand ter griffie van een rechterlijk college zullen worden overgebracht, de overbrenging der registers, waaruit de overtreding blijkt, heeft plaats gehad. (Bw. 82; BS. 28v.)

80. (1) Elke daad van vervolging stuit de verjaring, mits die daad den vervolgde bekend of hem op de bij algemeene verordening daarvoor bepaalde wijze bekend gemaakt zij.

(2) Na de stuiting vangt een nieuwe verjaringstermijn aan.

81. De schorsing der strafvervolging ter zake van een praejudicieel geschil schorst de verjaring. (Sw. 284⁵, 314³, 332¹; Sv. 409.)

82. (1) Het recht tot strafvordering wegens overtredingen waarop geene andere hoofdstraf is gesteld dan geldboete, vervalt door vrijwillige betaling van het maximum der boete, en van de kosten indien er reeds vervolging heeft plaats gehad, op machtiging van den bij algemeene verordening daartoe aangewezen ambtenaar binnen den termijn door hem te stellen.

(2) Is nevens geldboete verbeurdverklaring op het feit gesteld, dan moeten tevens de aan verbeurdverklaring onderworpen voorwerpen worden afgegeven of de waarde waarop zij door den in het eerste lid bedoelden ambtenaar geschat zijn, worden voldaan. (Sw. 41.)

(3) In de gevallen waarin de straf wordt verhoogd wegens herhaling, is die verhooging ook van toepassing, wanneer het recht tot strafvordering wegens de vroeger gepleegde overtreding volgens het eerste en tweede lid van dit art. is vervallen.

(4) De bepalingen van dit artikel gelden niet voor een minderjarigen persoon, die vóór het begaan van het feit den leeftijd van zestien jaren nog niet heeft bereikt. (Sv. 410.)

83. Het recht tot uitvoering van de straf vervalt door den dood van den veroordeelde. (Sw. 77, 103; Sv. 399; IR. 368; RBg. 689.)

84. (1) Het recht tot uitvoering van de straf vervalt door verjaring.

(2) De termijn dezer verjaring is bij overtredingen twee jaren, bij misdrijven door middel van de drukpers gepleegd vijf jaren, en bij andere

N.
Sw.
69

70

71

72

73

74

75

76

- N. misdrijven een derde langer dan de termijn der verjaring van het recht tot strafvordering. (Sw. 78.)
- Sw. (3) In geen geval is de termijn der verjaring korter dan de duur der opgelegde straf.
- 77 (4) Het recht tot uitvoering van de doodstraf verjaart niet.
85. (1) De termijn van verjaring vangt aan op den dag na dien waarop de rechterlijke uitspraak kan worden ten uitvoer gelegd.
- (2) Bij ontvluchting van een veroordeelde tijdens het ondergaan van zijne straf, vangt een nieuwe verjaringstermijn aan op den dag na dien der ontvluchting. Bij herroeping eener voorwaardelijke invrijheidstelling vangt een nieuwe verjaringstermijn aan op den dag na dien der herroeping. (Sw. 15, 34 ; Sv. 227.)
- (3) De termijn loopt niet gedurende de bij algemeene verordening bevolen schorsing der tenuitvoerlegging, noch gedurende den tijd dat de veroordeelde, zij het ook ter zake van eene andere veroordeeling, in verzekerde bewaring is. (Sv. 336v., 356v., 396v.)

TITEL IX.

Beteekenis van sommige in het wetboek voorkomende uitdrukkingen.

- 78 86. Waar van misdrijf in het algemeen of van eenig misdrijf in het bijzonder gesproken wordt, wordt daaronder medeplichtigheid aan en poging tot dat misdrijf begrepen, voor zoover niet uit eenige bepaling het tegendeel volgt. (Sw. 53, 56.)
- 79 87. (*Gew. S. 30—31.*) Aanslag tot een feit bestaat, zoodra het voornemen des daders zich door een begin van uitvoering, in den zin van art. 53, heeft geopenbaard. (Sw. 53, 104—108, 130, 140 ; CP. 88.)
- 80 88. Samenspanning bestaat zoodra twee of meer personen overeengekomen zijn om het misdrijf te plegen. (Sw. 110, 111 *bis*, 116, 125, 164, 169v., 184v., 214, 324v., 363, 365, 368v., 438v., 450v., 457v., 462, 504v. ; CP. 89.)
- 80 *bis* 88 *bis*. (*Ing. S. 30—31.*) Onder omwenteling wordt verstaan het vernietigen of op onwettige wijze veranderen van den grondwettigen regeeringsvorm, de orde van troonopvolging of den wettigen regeeringsvorm van Indonesië. (G. 10v., 202v. ; Sw. 107v., 111 *bis*.)
- 81 89. Met het plegen van geweld wordt gelijkgesteld het brengen in een staat van bewusteloosheid of onmacht. (Sw. 55, 146v., 170, 173, 175, 211v., 285, 289, 293, 300, 330, 332, 335, 365, 368, 438v., 444, 459v.)
- 82 90. Onder zwaar lichamenlijk letsel wordt verstaan : (Sw. 184, 213v., 291v., 306, 333v., 351v., 358, 360, 365, 459v.)
- ziekte of verwonding die geen uitzicht op volkomen genezing overlaat of waardoor levensgevaar ontstaat ;
- voortdurende ongeschiktheid tot uitoefening van ambts- of beroepsbezigheden ;
- verlies van het gebruik van eenig zintuig ;
- verminking ;
- verlamming ;
- verstoring der verstandelijke vermogens die langer dan vier weken geduurd heeft ;
- afdriving of dood van de vrucht eener vrouw.
91. (1) Onder vaderlijke macht wordt begrepen de macht van het hoofd der familie. (1)
- (2) Onder ouders wordt begrepen het hoofd der familie.
- (3) Onder vader wordt begrepen hij die eene met de vaderlijke overeenkomende macht uitoefent.
- (4) Onder kind wordt begrepen hij die onder eene met de vaderlijke overeenkomende macht staat
- 84 92. (1) (*Gew. S. 31—240.*) Onder ambtenaren worden begrepen alle personen verkozen bij krachtens algemeene verordening gehouden verkiezingen, zoomede alle personen die uit anderen hoofde dan krachtens eene verkiezing lid zijn van den Volksraad, van de provinciale raden en van de raden ingesteld ingevolge art. 121, tweede lid en art. 124, tweede

(1) Onder „vaderl. magt” te verstaan „ouderl. magt” : S. 27—31 *bl. 393*.

lid der Ind. Staatsregeling, voorts alle leden van een waterschapsraad en alle Indonesische hoofden en hoofden van vreemde Oosterlingen die wettig gezag oefenen.

(2) Onder ambtenaren en onder rechters worden begrepen scheidsrechters; onder rechters zij die administratieve rechtsmacht oefenen, benevens de voorzitters en de leden van de priesteraden.

(3) Allen die tot de gewapende macht behooren, worden mede als ambtenaren beschouwd. (Sw. 7, 52, 168, 209—217, 228, 294, 316, 356², 413v., 552v.)

92 bis. (*Ing. S. 38—276.*) Onder koopman wordt verstaan ieder, die een bedrijf uitoefent. (K. 6.)

93. (1) Schipper is elk gezagvoerder van een vaartuig of die dezen vervangt.

(2) Opvarenden zijn allen die zich aan boord bevinden, met uitzondering van den schipper.

(3) Schepelingen zijn allen die zich als scheepsofficieren of scheepsgezellen aan boord bevinden. (K. 341, 341d; Sw. 8, 325v., 438, 444v., 560v.)

94. Onder Nederlandsche schepen worden verstaan die vaartuigen welke door de Nederlandsche wet betrekkelijk de afgifte van zeebrieven en vergunningen tot het voeren der Nederlandsche vlag als zeeschepen worden aangemerkt. (Sw. 8, 438v., 444, 560v.)

95. (*Gew. S. 35—192, 565.*) Onder Indonesische schepen worden verstaan die vaartuigen, welke ingevolge de algemeene verordeningen omtrent de zeebrieven en scheepspassen in Indonesië van zeebrieven of scheepspassen dan wel tijdelijk daarvoor in de plaats tredende vergunningen moeten zijn voorzien. (*Cf. S. vermeld bij Sw. 8.*)

96. (1) (*Gew. S. 34—172, 337.*) Onder vijand worden begrepen opstandelingen. Onder vijand wordt mede begrepen de mogendheid of macht met welke een oorlog dreigende is. (Sw. 124, 126.)

(2) Onder oorlog worden begrepen vijandelijkheden met zelfbesturende landschappen, alsmede burgeroorlog. (Sw. 121, 123, 129, 363, 438.)

(3) Onder tijd van oorlog wordt begrepen de tijd waarin oorlog dreigende is. Tijd van oorlog wordt mede geacht te bestaan zoodra de mobilisatie van het leger is bevolen en zoolang het leger gemobiliseerd is. (G. 193; Sw. 122v., 126v., 129, 236v., 363, 387v.)

97. Door dag wordt verstaan een tijd van vier en twintig uren, door maand een tijd van dertig dagen. (Sw. 12, 18, 27, 30; CP. 40, 465.)

98. Door nacht wordt verstaan de tijd tusschen zonsondergang en zonsopgang. (Sw. 167v., 363, 365.)

99. Onder inklimming wordt begrepen het ingaan door eene bestaande niet tot ingang bestemde of door eene opzettelijk gegraven opening in den grond, alsmede het overschrijden van slooten of grachten tot afsluiting dienende. (Sw. 167v., 235, 363, 365; CP. 397.)

100. Onder valsche sleutels worden begrepen alle tot opening van het slot niet bestemde werktuigen. (Sw. 167v., 235, 363, 365; CP. 398.)

101. Onder vee worden verstaan eenhoefige dieren, herkauwers en varkens. (Sw. 363, 373, 379, 407, 494, 501, 549, 551.)

101 bis. (*Ing. S. 31—240.*) (1) Onder electriciteitswerken worden verstaan werken dienende tot voortbrengen, geleiding, omvorming of levering van electrischen arbeid, en daarmede in verband staande bevestigings-, bevestigings-, ondersteunings- en waarschuwwerken.

(2) Onder electriciteitswerken worden niet begrepen telegraaf- en telefoonwerken.

102. Buiten werking gesteld bij S. 20—382.

Slotbepaling.

103. (*Gew. S. 31—240.*) De bepalingen der eerste acht Titels van dit Boek zijn ook toepasselijk op feiten waarop bij andere wettelijke voorschriften straf is gesteld, tenzij bij de wet, bij algemeenen maatregel van bestuur of bij ordonnantie anders is bepaald. (Sv. 391v.; IR. 367v.; RBg. 681v.; Inv. Sw. 4; CP. 5, 484; S. 23—394*.)

N.
Sw.

TWEEDE BOEK.

MISDRIJVEN.

TITEL I.

Misdrijven tegen de veiligheid van den staat. (Sw. 5.)

(Cf. S. 30—31 art. 9, bl. 1315.)

- 92 **104.** De aanslag ondernomen met het oogmerk om den Koning, de regeerende Koningin of den Regent van het leven of de vrijheid te berooven of tot regeeren ongeschikt te maken, wordt gestraft met de doodstraf of levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. (G. 10v., 36v.; Sw. 4¹, 35, 87, 110, 128, 130v., 140, 164v., 328v., 338v., 487; CP. 86.)
- 105.** De aanslag ondernomen met het oogmerk om den Gouverneur-Generaal of den waarnemenden Gouverneur-Generaal van het leven of de vrijheid te berooven of tot de uitoefening van de regeering ongeschikt te maken, wordt gestraft met de doodstraf of levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. (Sw. 4¹, 87, 110, 128, 130v., 133, 140, 164v., 487.)
- 93 **106.** De aanslag ondernomen met het oogmerk om het grondgebied van den staat geheel of gedeeltelijk onder vreemde heerschappij te brengen of om een deel daarvan af te scheiden, wordt gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. (G. 1, 3; Sw. 4¹, 35, 87, 110, 128, 130v., 140, 164v.)
- 94 **107.** (*Gew. S. 30—31.*) (1) De aanslag, ondernomen met het oogmerk om omwenteling teweeg te brengen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.
- (2) Leiders en aanleggers van een aanslag als in het eerste lid bedoeld, worden gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. (G. 10v., 203v.; Sw. 4¹, 35, 87, 88 bis, 108, 110, 111 bis, 128, 130v., 140, 164v.; CP. 87.)
- 108.** (*Gew. S. 30—31.*) (1) Als schuldig aan opstand wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren:
- 1°. hij, die de wapenen voert tegen het in Indonesië gevestigde gezag;
- 2°. hij, die met het oogmerk om zich tegen het in Indonesië gevestigde gezag te verzetten, optrekt met of zich aansluit bij een bende, die de wapenen voert tegen dat gezag.
- (2) Leiders en aanleggers van een opstand worden gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. (Sw. 4¹, 12³, 88, 106, 110, 111 bis, 128, 164v., 487.)
- 109.** *Vervallen ingevolge S. 30—31.*
- 96 **110.** (*Gew. S. 30—31; 45—135.*) (1) De samenspanning tot een der in de artt. 104—108 omschreven misdrijven wordt gestraft gelijk het misdrijf.
- (2) Dezelfde straf is toepasselijk op hem, die, met het oogmerk om een der in de artt. 104—108 omschreven misdrijven voor te bereiden of te bevorderen:
- 1°. een ander tracht te bewegen om het misdrijf te plegen, te doen plegen of mede te plegen, om daarbij behulpzaam te zijn of om daartoe gelegenheid, middelen of inlichtingen te verschaffen;
- 2°. gelegenheid, middelen of inlichtingen tot het plegen van het misdrijf zich of anderen tracht te verschaffen;
- 3°. voorwerpen voorhanden heeft waarvan hij weet, dat zij bestemd zijn tot het plegen van het misdrijf;
- 4°. plannen voor de uitvoering van het misdrijf, welke bestemd zijn om aan anderen te worden medegedeeld, in gereedheid brengt of onder zich heeft;
- 5°. enigen maatregel van regeeringswege genomen om de uitvoering van het misdrijf te voorkomen of te onderdrukken, tracht te beletten, te belemmeren of te vrijdelen.

(3) De voorwerpen, in het voorgaande lid onder 3° bedoeld, kunnen worden verbeurd verklaard.

(4) Niet strafbaar is hij, van wien blijkt, dat zijn oogmerk enkel gericht is op het voorbereiden of bevorderen van staatkundige veranderingen in algemeenen zin. (Sw. 4v., 35, 88, 125, 128, 164v.; CP. 86v., 125.) *Lid 5 vervallen krachtens S. 45—135.*

111. (1) Hij die hetzij met eene buitenlandsche mogendheid, hetzij met een Indonesisch vorst of volk in verstandhouding treedt, met het oogmerk om hen tot het plegen van vijandelijkheden of tot het voeren van een oorlog tegen den staat te bewegen, hen in het daartoe opgevatte voornemen te versterken, hun daarbij hulp toe te zeggen of bij de voorbereiding hulp te verleenen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

(2) Indien de vijandelijkheden worden gepleegd of de oorlog uitbreekt, wordt de doodstraf of levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd. (Sw. 35, 88, 128, 165; CP. 76.)

111 bis. (*Ing. S. 30—31.*) (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren wordt gestraft:

1^e. hij, die met een buiten Indonesië gevestigd persoon of lichaam in verstandhouding treedt, met het oogmerk om een zoodanig persoon of lichaam tot het verschaffen van steun aan het voorbereiden, bevorderen of teweegbrengen van omwenteling te bewegen, om een zoodanig persoon of lichaam in het daartoe opgevatte voornemen te versterken of aan een zoodanig persoon of lichaam daarbij hulp toe te zeggen of te verleenen, of om omwenteling voor te bereiden, te bevorderen of teweeg te brengen;

2^e. hij, die eenig voorwerp invoert, dat geschikt is tot het verschaffen van stoffelijken steun aan het voorbereiden, bevorderen of teweegbrengen van omwenteling, indien hij weet of ernstige reden heeft om te vermoeden dat het daartoe bestemd is;

3^e. hij, die eenig voorwerp onder zich heeft of tot onderwerp eener overeenkomst maakt, dat geschikt is tot het verschaffen van stoffelijken steun aan het voorbereiden, bevorderen of teweegbrengen van omwenteling indien hij weet of ernstige reden heeft om te vermoeden dat het daartoe bestemd is en dat het voorwerp of eenig ander voorwerp, waarvoor het in de plaats is getreden, hetzij met die bestemming is ingevoerd, hetzij door of vanwege een buiten Indonesië gevestigd persoon of lichaam daartoe is bestemd.

(2) De voorwerpen, waarmede of met betrekking tot welke de in het voorgaande lid onder 2^e en 3^e omschreven misdrijven zijn begaan, kunnen worden verbeurd verklaard.

Bij S. 30—31, art. 9 is bepaald: De ambtenaren, die in het algemeen belast zijn met het opsporen van strafbare feiten, zijn te allen tijde bevoegd ter in beslagneming de uitlevering te vorderen van al hetgeen kan dienen tot bewijs of redelijkerwijs vermoed kan worden bestemd te zijn geweest of gediend te hebben tot het begaan van eenig in de artt. 104—108, 110 en 111 bis van het Wetb. v. Strafr. omschreven misdrijf.

Zij hebben te allen tijde vrijen toegang tot alle plaatsen, waar redelijkerwijs vermoed kan worden dat een zoodanig strafbaar feit wordt begaan.

Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien desnoods met inroeping van den sterken arm.

112. (*Gew. S. 45—135.*) Hij die opzettelijk bescheiden, berichten, of inlichtingen omtrent eenige zaak waarvan hij weet dat de geheimhouding door het belang van den staat wordt geboden, hetzij openbaar maakt, hetzij aan eene buitenlandsche mogendheid, een Indonesisch vorst of volk mededeelt of in handen speelt, wordt gestraft met de doodstraf of levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. (Sw. 35, 52, 124, 128, 165, 322; CP. 78, 80.)

113. (*Gew. S. 45—135.*) Hij die opzettelijk, geheime bescheiden, kaarten, plannen, teekeningen of voorwerpen, betrekking hebbende op de verdediging of de uitwendige veiligheid van Indonesië, onder zich hebbende of van den inhoud van zoodanige geheime stukken of van den vorm en de samenstelling van zulke geheime voorwerpen kennis dragende, deze

N.
Sw.

97

97
bis

98

stukken of voorwerpen, of den inhoud, den vorm of de samenstelling daarvan geheel of gedeeltelijk hetzij openbaar maakt, hetzij aan anderen, die niet tot kennisneming daarvan bevoegd zijn, mededeelt of in handen speelt, wordt gestraft met de doodstraf of levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. (Sw. 114v., 119v., 124, 128, 164v., 240, 322.) *Lid 2 vervallen krachtens S. 45—135.*

114. Hij aan wiens schuld te wijten is, dat de in art. 113 bedoelde geheime stukken of voorwerpen, met het bewaren of opbergen waarvan hij belast is, hun vorm of hunne samenstelling geheel of gedeeltelijk openbaar zijn geworden of in het bezit of ter kennis zijn gekomen van anderen, niet tot kennisneming daarvan bevoegd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en zes maanden of hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 128.)

115. (Gew. S. 45—135.) Hij die geheel of gedeeltelijk van geheime stukken of voorwerpen als bedoeld in art. 113, waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden, dat zij niet voor zijne kennisneming bestemd zijn, inzage of kennis neemt, afschriften of uittreksels, in welk schrift of welke taal ook, afdrukken, afbeeldingen of nabootsingen maakt of doet maken of die stukken of voorwerpen niet aan een ambtenaar der justitie of politie of van het binnenlandsch bestuur ter hand stelt als hij in het bezit daarvan is gekomen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. (Sw. 116, 120, 128, 164v.)

116. (Gew. S. 45—135.) (1) De samenspanning tot het in art. 113 omschreven misdrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

(2) De samenspanning tot het in art. 115 omschreven misdrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Sw. 88, 128, 165.)

117. (Gew. laatste S. 45—135.) Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft hij die zonder daartoe bevoegd te zijn :

1e. opzettelijk een inrichting van de land- of zeemacht of een oorlogsvaartuig betreedt langs een anderen dan den gewonen toegang ;

2e. opzettelijk zich begeeft op een terrein, hetwelk door of vanwege den Gouv.-Gen. dan wel door het Militair Gezag, is aangewezen als militair terrein, waarvan de toegang is verboden ;

3e. opzettelijk een fotografische opname of een teekening dan wel andere gegevens of aanwijzingen vervaardigt, verzamelt, bezit, bewaart, verbergt, vervoert omtrent een terrein als bedoeld onder 2e met al wat zich aldaar bevindt. (Sw. 120, 128, 165, 570.)

Bij S. 36—426 Verordening Toezicht Luchtvaart, is de ord. in S. 21—469 jo. 25—618 ingetrokken en voorts bepaald in

art. 139. (1) Het is verboden in het rechtsgebied van Indië in een luchtvaartuig een fotografietoestel mede te voeren, tenzij in voodanigen toestand dat daarmede tijdens de vlucht geen opnamen kunnen worden gemaakt en het toestel buiten het bereik van de inzittenden van het luchtvaartuig is opgeborgen.

(2) De Legercommandant kan, na overleg met den Commandant der Zeemacht, met ontheffing van het in het eerste lid bedoelde verbod, vergunning verleen tot het maken van fotografische opnamen uit een luchtvaartuig.

(3) De in het vorige lid bedoelde vergunning wordt schriftelijk voor een of meer vluchten dan wel tot wederopzegging verleend. Aan de verleen van de vergunning kunnen voorwaarden worden verbonden. De vergunning kan te allen tijde worden ingetrokken.

(4) Het is verboden een fotografische opname uit een luchtvaartuig te maken in strijd met een verleende vergunning, dan wel te handelen in strijd met de daaraan verbonden voorwaarden.

art. 140. In geval van buitengewone omstandigheden kan het vervoer per luchtvaartuig door den Gouverneur-Generaal worden onderworpen aan andere beperkende bepalingen dan die, vervat in de artt. 138 en 139.

art. 149. (1) Met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden wordt gestraft hij, die zich schuldig maakt aan overtreding van het bepaalde bij de artt. 73 leden (1)... enz., 139 lid (1) en 141, zo mede hij, die zich schuldig maakt aan overtreding van een krachtens de artt. 74 enz. of 140 gegeven voorschift, zo mede hij, die een krachtens art. 104 lid (2), 139 leden (3) en (4), of 143 lid (1) gestelde voorwaarde niet nakomt.

(2) Het fotografietoestel, waarmede een overtreding van art. 139 lid (1) of lid (2) is gepleegd, kan worden verbeurd verklaard.

118. (*Gew. S. 45—135.*) Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren wordt gestraft hij die, zonder daartoe bevoegd te zijn, opzettelijk een fotografische opname, een opmeting, afbeelding of beschrijving of een teekening dan wel andere gegevens of aanwijzingen vervaardigt, verzamelt, bezit, bewaart, verbergt, vervoert betreffende eenige zaak van militair belang. (Sw. 120, 128, 165, 570.)

119. (*Gew. S. 45—135.*) Met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren wordt gestraft :

1^e. hij die iemand opneemt, wetende of redelijkerwijs moerende vermoeden, dat deze zonder daartoe bevoegd te zijn voornemens is dan wel tracht kennis te bekomen van geheime stukken of voorwerpen als bedoeld in art. 113 of zich op de hoogte te stellen van de ligging, den bouw, den aanleg, de inrichting, de bewapening, de approviandeering, de munitie uitrusting of de bezetting van verdedigingswerken of eenige andere zaak van militair belang ;

2^e. hij die voorwerpen verbergt van welke het hem bekend is of waarvan hij redelijkerwijs moet vermoeden, dat zij bij de uitvoering van een voornemen als onder 1^e bedoeld op welke wijze ook moeten dienstig zijn. (Sw. 120, 128, 165.)

120. (*Gew. S. 45—135.*) Indien het plegen van een der in de artt. 115, 117, 118 en 119 omschreven misdrijven gepaard gaat met aanwending van bedriegelijke middelen, zooals misleiding, vermommings, aanneming van valsche namen of hoedanigheden, dan wel met aanbieding of aanneming, voorspiegeling of belofte van geschenken, voordeelen of belooningen, in welken vorm ook, of met geweld of bedreiging met geweld, kunnen de vrijheidsstraffen worden verdubbeld. (Sw. 128, 165.)

121. Hij die eene hem van Regeeringswege opgedragen onderhandeling met eene buitenlandsche mogendheid, een Indonesisch vorst of volk opzettelijk ten nadeele van den staat voert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. (Sw. 35, 52, 124, 128, 165.)

122. (*Gew. S. 45—135.*) Met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren wordt gestraft :

1^e. hij die, in geval van een oorlog waarin Nederland niet betrokken is, opzettelijk eenige handeling verricht waardoor de onzijdigheid van den staat wordt in gevaar gebracht, of eenig bijzonder voorschrift tot handhaving der onzijdigheid van Regeeringswege gegeven en bekend gemaakt, opzettelijk overtreedt ; (Sw. 96^a, 450v., 469 ; CP. 84v.)

2^e. hij die, in tijd van oorlog, eenig voorschrift van Regeeringswege in het belang der veiligheid van den staat gegeven en bekend gemaakt, opzettelijk overtreedt. (Sw. 35, 96, 128, 165.)

123. (*Gew. S. 45—135.*) De Nederlandsche onderdaan die vrijwillig in krijgsmilitaire dienst treedt bij eene buitenlandsche mogendheid, wetende dat deze met Nederland in oorlog is, of in het vooruitzicht van een oorlog met Nederland, wordt, in het laatste geval indien de oorlog uitbreekt, gestraft met de doodstraf of levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. (Sw. 35, 96, 128, 165 ; CP. 75.)

124. (*Gew. S. 45—135.*) (1) Met de doodstraf of levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren, wordt gestraft hij, die opzettelijk in tijd van oorlog den vijand hulp verleent of den staat tegenover den vijand benadeelt. (Sw. 96, 125, 128v. ; CP. 77.)

(2) Onder hulpverlening aan den vijand wordt verstaan :

1^e. het aan den vijand verraden, in 's vijands macht brengen, vernielen, beschadigen of onbruikbaar maken van eenige versterkte of bezette plaats of post, eenige militaire inrichting, eenig verdedigingswerk, eenig middel van gemeenschap, eenig magazijn, eenigen krijgsvoorraad of eenige krijgskas, of wel de vloot of het leger of eenig deel daarvan, eenig middel tot vervaardiging van krijgsmiddelen of eenige andere zaak van militair belang dan wel het belemmeren, beletten of verijdelen van eenige tot afweer of aanval beraamde of uitgevoerde onderwaterzetting of ander militair of in het belang van de landsverdediging in uitvoer zijnd werk ;

2^e. het teweeg brengen of bevorderen van oproer, mouterij of desertie onder het krijgsvolk ;

3°. het aan den vijand mededeelen of in handen spelen van eenige kaart, plan, teekening of beschrijving van militaire werken of van eenige inlichting betreffende militaire bewegingen of ontwerpen; (Sw. 112, 322; CP. 81v.)

4°. het den vijand dienen als verspieder of het opnemen, verbergen of voorthelpen van een verspieder des vijands; (Sw. 126-3°; CP. 83.)

5°. het bevorderen of verspreiden van vijandelijke propaganda;

6°. het een ander bloot stellen aan opsporing, vervolging, vrijheidsberooving of -beperking, eenige straf of eenigen maatregel door of vanwege den vijand of diens helpers;

7°. het den vijand ter beschikking stellen van eenig goed of geld, het verrichten van eenige daad ten voordeele van den vijand, het belemmeren, beletten of verijdelen van eenigen tegen den vijand gericht maatregel. (Sw. 96, 125v., 128v., 160v., 164v., 236v.; CP. 77.)

124 bis. (*Toeg. S. 45—135.*) Met de doodstraf of levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren wordt gestraft hij die opzettelijk in tijd van oorlog oproer, verzet of staking onder de personen werkzaam in een bedrijf ten behoeve van de landsverdediging teweeg brengt of bevordert of daartoe aanzet.

125. (*Gew. S. 45—135.*) De samenspanning tot een der in de artt. 124 en 124 bis omschreven misdrijven wordt gestraft gelijk het misdrijf. (Sw. 35, 88, 128v., 164v.)

126. (*Gew. S. 45—135.*) Met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren wordt gestraft hij die, in tijd van oorlog, zonder oogmerk om den vijand hulp te verleenen of den staat tegenover den vijand te benadeelen, opzettelijk:

1°. eenige zaak van militair belang vernielt, beschadigt of onbruikbaar maakt;

2°. desertie van een krijgsman, in dienst van den staat, te weeg brengt of bevordert;

3°. een verspieder des vijands opneemt, verbergt of voorthelpt;

4°. vijandelijke propaganda bevordert of verspreidt. (Sw. 96, 124, 129, 160v., 165, 236; CP. 83.)

127. (1) (*Gew. S. 45—135.*) Hij die, in tijd van oorlog, eenige bedriegelijke handeling pleegt bij levering van benodigdheden ten dienste van de vloot of het leger, wordt gestraft met de doodstraf of levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren.

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die, met het opzicht over de levering der goederen belast, de bedriegelijke handeling opzettelijk toelaat. (Sw. 4¹, 35, 43, 52, 96, 128v., 165, 388; CP. 430v.)

128. (1) Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 104 en 105 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in art. 35 no. 1—5 vermelde rechten worden uitgesproken. (Sw. 145¹.)

(2) (*Gew. S. 30—31.*) Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 106—108, 110—125, omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in art. 35 no. 1—3 vermelde rechten worden uitgesproken.

(3) Bij veroordeeling wegens het in art. 127 omschreven misdrijf, kan de schuldige worden ontzet van de uitoefening van het beroep waarin hij het misdrijf begaan heeft, en van de in art. 35 no. 1—4 vermelde rechten, en kan openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak worden gelast. (Sw. 43, 165.)

129. De straffen gesteld op de in de artt. 124—127 omschreven feiten, zijn toepasselijk indien een dier feiten wordt gepleegd tegen of met betrekking tot de bondgenooten van den staat in een gemeenschappelijke oorlog. (Sw. 96, 165; CP. 78v., 81.)

TITEL II.

Misdrijven tegen de Koninklijke waardigheid en tegen de waardigheid van de Gouverneur-Generaal. (Sw. 5.)

130. (1) De aanslag op het leven of de vrijheid van de niet-regeerende Koningin, van den gemaal der regeerende Koningin, van den troonopvolger of van een lid van het Koninklijk huis, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

(2) Indien de aanslag op het leven den dood ten gevolge heeft of met voorbedachten rade wordt ondernomen, wordt levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd.

N.
Sw.

(3) Indien de aanslag op het leven met voorbedachten rade ondernomen den dood ten gevolge heeft, wordt de doodstraf of levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd (Sw. 4-1°, 35, 87, 104, 131v., 139, 140, 165, 328v., 338v., 487; CP. 87.)

131. Elke feitelijke aanranding van den persoon des Konings of der Koningin, die niet valt in eene zwaardere strafbepaling, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren. (Sw. 4-1°, 35, 104, 130, 132, 141, 165, 335v., 351v., 487.)

109

132. Elke feitelijke aanranding van den persoon van den gemaal der regeerende Koningin, van den troonopvolger, van een lid van het Koninklijk huis of van den Regent, die niet valt in eene zwaardere strafbepaling, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren. (Sw. 4-1°, 35, 104, 130v., 139, 141, 165, 335v., 351v., 487.)

110

133. Elke feitelijke aanranding van den Gouverneur-Generaal of van den waarnemenden Gouverneur-Generaal, die niet valt in eene zwaardere strafbepaling, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren. (Sw. 4-1°, 105, 139, 165, 487.)

134. Opzettelijke belediging den Koning of der Koningin aangedaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. (Sw. 35, 135, 139, 142v., 310v., 315, 488.)

111

135. Opzettelijke belediging den gemaal der regeerende Koningin, den troonopvolger, een lid van het Koninklijk huis of den Regent aangedaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. (Sw. 35, 134, 139, 142, 310v., 315, 489.)

112

136. Opzettelijke belediging den Gouverneur-Generaal of den waarnemenden Gouverneur-Generaal aangedaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. (Sw. 139, 207, 310, 315, 321, 483v., 488.)

136 bis. (*Ing. S. 39-134.*) Onder opzettelijke belediging in de artt. 134, 135 en 136 wordt mede begrepen het in art. 315 omschreven feit, indien dit buiten tegenwoordigheid van den beleedigde is gepleegd, hetzij in het openbaar door feitelikheden, hetzij niet in het openbaar, doch in tegenwoordigheid van meer dan vier personen, dan wel in tegenwoordigheid van een derde, die daarbij zijns ondanks aanwezig is en daaraan aanstoet neemt, door feitelikheden, dan wel mondeling of bij geschrifte.

113

137. (1) Hij die een geschrift of afbeelding, waarin eene belediging voorkomt voor den Koning, de Koningin, den gemaal der regeerende Koningin, den troonopvolger, een lid van het Koninklijk huis of den Regent, met het oogmerk om aan den beleedigenden inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

(2) Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden onttrokken. (Sw. 35, 144, 207, 310v., 315, 321, 483v., 488.)

138. (1) Hij die een geschrift of afbeelding, waarin eene belediging voorkomt voor den Gouverneur-Generaal of den waarnemenden Gouverneur-Generaal, met het oogmerk om aan den beleedigenden inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

(2) Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden onttrokken.

pelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. (Sw. 160v., 207, 310v., 315v., 321, 483v., 488.)

139. (1) Bij veroordeeling wegens het in art. 130 omschreven misdrijf, kan ontzetting van de in art. 35 no. 1-5 vermelde rechten worden uitgesproken.

(2) Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 131-133 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in art. 35 no. 1-4 vermelde rechten worden uitgesproken.

(3) Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 134-136 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in art. 35 no. 1-3 vermelde rechten worden uitgesproken. (Sw. 145.)

TITEL III.

Misdrijven tegen bevriende Staten en tegen hoofden en vertegenwoordigers van bevriende Staten. (1)

139 a. (*Ing. S. 21-103 jo. 640.*) De aanslag ondernomen met het oogmerk om het grondgebied van een bevrienden staat of van eene kolonie of ander gebiedsdeel van een bevrienden staat geheel of gedeeltelijk te onttrekken aan de heerschappij van het aldaar gevestigd gezag, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren. (Sw. 87, 139 c.)

139 b. (*Ing. S. 21-103 jo. 640.*) De aanslag ondernomen met het oogmerk om den gevestigden regeeringsvorm van een bevrienden staat of van eene kolonie of ander gebiedsdeel van een bevrienden staat te vernietigen of op onwettige wijze te veranderen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Sw. 87, 139 c.)

139 c. (*Ing. S. 21-103 jo. 640.*) De samenspanning tot een der in de artt. 139 a en 139 b omschreven misdrijven wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar en zes maanden. (Sw. 88.)

140. (1) De aanslag op het leven of de vrijheid van een regeerend vorst of ander hoofd van een bevrienden staat wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

(2) Indien de aanslag op het leven den dood ten gevolge heeft of met voorbedachten rade wordt ondernomen, wordt levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd.

(3) Indien de aanslag op het leven met voorbedachten rade ondernomen den dood ten gevolge heeft, wordt de doodstraf of levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd. (Sw. 35, 87, 104v., 130, 141, 145, 328v., 338v., 487.)

141. Elke feitelijke aanranding van den persoon van een regeerend vorst of ander hoofd van een bevrienden staat, die niet valt in eene zwaardere strafbepaling, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren. (Sw. 35, 131v., 140, 145, 335v., 351v., 487.)

142. Opzettelijke belediging een regeerend vorst of ander hoofd van een bevrienden staat aangedaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 35, 134v., 143, 145, 310v., 488.)

143. Opzettelijke belediging eenen vertegenwoordiger van eene buitenlandsche mogendheid bij de Nederlandsche Regeering in zijne hoedanigheid aangedaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 35, 134v., 142, 145, 310v., 488.)

144. (1) Hij die een geschrift of afbeelding, waarin eene belediging voorkomt voor een regeerend vorst of ander hoofd van een bevrienden staat of voor een vertegenwoordiger van eene buitenlandsche mogendheid bij de Nederlandsche Regeering in zijne hoedanigheid, met het oogmerk om aan den beleedigenden inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroep-

(1) Opschrift gew. S. 21-103, 640.

pelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. (Sw. 35, 137, 310v., 321, 483v., 488.)

145. (1) Bij veroordeeling wegens het in art. 140 omschreven misdrijf, kan ontzetting van de in art. 35 no. 1-5 vermelde rechten worden uitgesproken.

(2) Bij veroordeeling wegens het in art. 141 omschreven misdrijf, kan ontzetting van de in art. 35 no. 1-4 vermelde rechten worden uitgesproken. (Sw. 139.)

(3) (*Gew. S. 21-103, 640.*) Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 139a, 139b, 139c, 142 en 143 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in art. 35 no. 1-3 vermelde rechten worden uitgesproken. (Sw. 139.)

TITEL IV.

Misdrijven betreffende de uitoefening van staatsplichten en staatsrechten

146. (*Gew. S. 31-240.*) Hij die door geweld of bedreiging met geweld eene vergadering van den Volksraad, van een provincialen raad of van een raad ingesteld ingevolge art. 121 tweede lid, dan wel ingevolge art. 124 tweede lid der Ind. Staatsreg. uiteenjaagt, tot het nemen of niet nemen van eenig besluit dwingt, of den voorzitter of een lid uit die vergadering verwijderd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. (Sw. 35, 89, 153, 173, 175, 211v., 333, 335v.; ISR. 62v.; Prov. ord. 40v.; Reg. ord. 35v., 48v.; Stadsg. 47v.; CP. 121.)

147. (*Gew. S. 31-240.*) Hij die door geweld of bedreiging met geweld opzettelijk den voorzitter of een lid van den Volksraad, van een provincialen raad of van een raad ingesteld ingevolge art. 121 tweede lid, dan wel ingevolge art. 124, tweede lid der Ind. Staatsreg. verhindert de vergadering bij te wonen of daarin vrij en onbelemmerd zijn plicht te vervullen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden. (Sw. 35, 89, 153, 211v., 333, 335v.; CP. 121.)

148. Hij die, bij gelegenheid eener krachtens algemeene verordening gehouden verkiezing, door geweld of bedreiging met geweld opzettelijk iemand verhindert zijn kiesrecht vrij en onbelemmerd uit te oefenen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden. (Sw. 35, 89, 153, 333, 335v.; CP. 109.)

149. (1) Hij die, bij gelegenheid eener krachtens algemeene verordening gehouden verkiezing, door gift of belofte iemand omkoopt om zijn kiesrecht hetzij niet, hetzij op bepaalde wijze uit te oefenen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) Dezelfde straf wordt toegepast op den kiezer die zich door gift of belofte tot een of ander laat omkopen. (Sw. 35, 153, 209v., 418v.; CP. 113.)

150. Hij die, bij gelegenheid eener krachtens algemeene verordening gehouden verkiezing, eenige bedriegelijke handeling pleegt waardoor de stem van een kiezer van onwaarde wordt of een ander dan de door den kiezer bedoelde persoon wordt aangewezen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden. (Sw. 35, 153; CP. 111v.)

151. Hij die opzettelijk zich voor een ander uitgevende, aan eene krachtens algemeene verordening gehouden verkiezing deelneemt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden. (Sw. 35, 153.)

152. Hij die, bij gelegenheid eener krachtens algemeene verordening gehouden verkiezing opzettelijk eene plaats gehad hebbende stemming verijdelt of eenige bedriegelijke handeling pleegt waardoor aan de stemming een andere uitslag wordt gegeven dan door de wettig ingeleverde stembiljetten of door de wettig uitgebrachte stemmen zou zijn verkregen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. (Sw. 35, 153.)

153. (1) Bij veroordeeling wegens het in art. 146 omschreven misdrijf, kan ontzetting van de in art. 35 no. 1-3 vermelde rechten worden uitgesproken.

(2) Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 147-152 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in art. 35 no. 3 vermelde rechten worden uitgesproken.

N.
Sw.
120

121,
123

122,
124

125

126

127

128

129

130

TITEL V.

Misdrijven tegen de openbare orde.

153 bis, 153 ter. *Ing. S. 26—139 jo. 140; vervallen S. 48—169.*

154. (*Gew. S. 18—292, 293.*) Hij die in het openbaar uiting geeft aan gevoelens van vijandschap, haat of minachting tegen de Regeering van Nederland of van Indonesië, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (*Sw. 155v., 207.*)

155. (1) (*Gew. S. 18—292, 293.*) Hij die een geschrift of afbeelding, waarin gevoelens van vijandschap, haat of minachting tegen de Regeering van Nederland of van Indonesië tot uiting komen, met het oogmerk om aan den inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. (*Sw. 154, 156v., 207.*)

156. (*Gew. S. 18—292, 293.*) Hij die in het openbaar uiting geeft aan gevoelens van vijandschap, haat of minachting tegen een of meer groepen der bevolking van Indonesië, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (*Sw. 154v.*)

Onder groep in dit en in het volgend art. wordt verstaan elk deel van de bevolking van Indonesië dat zich door ras, landaard, godsdienst, herkomst, afstamming, nationaliteit of staatsrechtelijken toestand onderscheidt van een of meer andere deelen van die bevolking.

157. (1) (*Gew. S. 18—292, 293.*) Hij die een geschrift of afbeelding, waarin gevoelens van vijandschap, haat of minachting tusschen of tegen groepen der bevolking van Indonesië tot uiting komen, met het oogmerk om aan den inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en zes maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het feit, nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. (*Sw. 154v., 321.*)

158. (*Gew. S. 27—256 jo. 383.*) Hij, die eene verkiezing van een lid van eenig in het buitenland ingesteld staatkundig lichaam in Indonesië doet houden, of aldaar zoodanige, hetzij in Indonesië hetzij in het buitenland te houden verkiezing voorbereidt dan wel bevordert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste vijf honderd gulden. (*Sw. 159.*)

159. (*Gew. S. 27—256 jo. 383.*) Hij, die deelneemt aan eene, hetzij in Indonesië hetzij in het buitenland gehouden verkiezing als in art. 158 bedoeld, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste honderd gulden. (*Sw. 158.*)

159 a. (*Ing. S. 48—169.*) Hij, die opzettelijk in woord, geschrift of afbeelding verstoring van de openbare orde door geweld, door andere feitelijkheden of door bedreiging met geweld, dan wel omverwerping of aanranding van het wettig gezag aanprijst, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

159 b. (*Ing. S. 48—169.*) Hij, die een geschrift of afbeelding, waarin verstoring der openbare orde door geweld, door andere feitelijkheden of door bedreiging met geweld of omverwerping dan wel aanranding van

het wettig gezag wordt aangeprezen, met het oogmerk om aan de inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeederen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. Met gelijke straf wordt gestraft hij, die de inhoud van een zodanig geschrift met gelijk oogmerk openlijk ten gehore brengt.

160. (*Gew. S. 30—31.*) Hij, die, mondeling of bij geschrifte in het openbaar tot eenig strafbaar feit, tot gewelddadig optreden tegen het openbaar gezag of tot eenige andere ongehoorzaamheid, hetzij aan een wettelijk voorschrift, hetzij aan een krachtens wettelijk voorschrift gegeven ambtelijk bevel opruit, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 55-1-2°, 124, 126-2°, 154v., 161, 236v., 461; CP. 102, 202v., 217, 285, 289, 293.)

161. (1) (*Gew. S. 30—31.*) Hij, die een geschrift, waarin tot eenig strafbaar feit, tot gewelddadig optreden tegen het openbaar gezag of tot eenige andere in het vorige art. omschreven ongehoorzaamheid wordt opgeruid met het oogmerk om aan den opruienden inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeederen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. (Sw. 35, 55-1-2°, 160, 483v.; CP. 102, 205v., 217, 285v., 293.)

161 bis. (*Ing. S. 23—222 jo. 483.*) Hij die, met het oogmerk om verstoring van de openbare orde of ontwrichting van het economisch leven der maatschappij te veroorzaken, dan wel wetende of redelijkerwijze moede vermoeden, dat daarvan verstoring van de openbare orde of ontwrichting van het economisch leven der maatschappij het gevolg zal zijn, te weeg brengt of bevordert, dat meerdere personen nalaten of, ondanks wettig gegeven last, weigeren werkzaamheden te verrichten, waartoe zij zich verbonden hebben of uit kracht van hunne dienstbetrekking verbonden zijn, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren of geldboete van ten hoogste duizend gulden. (Sw. 160v.)

162. Hij die in het openbaar, mondeling of bij geschrifte, aanbiedt inlichtingen, gelegenheid of middelen te verschaffen om eenig strafbaar feit te plegen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 56-2°, 163, 299.)

163. (1) Hij die een geschrift waarin wordt aangeboden inlichtingen, gelegenheid of middelen te verschaffen om eenig strafbaar feit te plegen, met het oogmerk om aan dat aanbod ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeederen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 162.)

(2) Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. (Sw. 35, 56-2°, 483v.)

163 bis. (*Ing. S. 25—197 jo. 273.*) (1) Hij, die door een der in art. 55 onder 2 vermelde middelen een ander tracht te bewegen om een misdrijf te begaan, wordt, indien het misdrijf of eene strafbare poging daartoe niet is gevolgd, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, echter met dien verstande dat nimmer eene zwaardere straf wordt uitgesproken dan ter zake van poging tot het misdrijf, of, indien zoodanige poging niet strafbaar is, terzake van het misdrijf zelf kan worden opgelegd.

(2) Deze bepaling is op hem niet van toepassing, indien het misdrijf

N.
Sw.

131

132

133

134

134
bis

N. of een strafbare poging daartoe niet is gevolgd tengevolge van omstan-
 Sw. digheden, van zijn wil afhankelijk.

135 164. (*Gew. S. 27—123; 30—31.*) Hij die, kennis dragende van eene
 samenspanning tot een der in de artt. 104—108, 113, 115, 124, 187 of
 187 *bis* bedoelde misdrijven op een tijdstip waarop het plegen van deze
 misdrijven nog kan worden voorkomen, opzettelijk nalaat daarvan tijdig
 voldoende kennis te geven hetzij aan de ambtenaren der justitie of politie,
 hetzij aan den bedreigde, wordt, indien het misdrijf is gevolgd, gestraft
 met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of geld-
 boete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 88, 110, 116, 125, 166;
 Sv. 6v., 51; CP. 103v.)

136 165. (1) (*Gew. S. 30—31; 31—240.*) Hij die, kennis dragende van een
 voornemen tot het plegen van een der in de artt. 104—108, 110—113 en
 115—133 omschreven misdrijven, tot desertie in tijd van oorlog, tot mili-
 tair verraad, tot moord, menschenroof of verkrachting, tot een der in
 Titel VII van dit Wetboek omschreven misdrijven voor zoover daardoor
 levensgevaar wordt veroorzaakt, tot een der misdrijven omschreven in de artt.
 224—248, 250, of tot een der misdrijven omschreven in de artt.
 264 en 275 voor zooveel betreft voor omloop bestemd kredietpapier, op
 een tijdstip waarop het plegen van deze misdrijven nog kan worden voor-
 komen, opzettelijk nalaat daarvan tijdig voldoende kennis te geven hetzij
 aan de ambtenaren der justitie of politie, hetzij aan den bedreigde, wordt,
 indien het misdrijf is gevolgd, gestraft met gevangenisstraf van ten hoog-
 ste negen maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.
 (Sw. 166, 187v., 285, 328, 340, 342v.; Sv. 6v., 51; CP. 103v., 108, 136, 144.)

(2) Dezelfde straf is toepasselijk op hem die, kennis dragende van
 eenig in het eerste lid vermeld reeds gepleegd misdrijf waardoor levens-
 gevaar is ontstaan, op een tijdstip waarop de gevolgen nog kunnen worden
 afgewend, opzettelijk nalaat daarvan gelijke kennisgeving te doen.

137 166. De bepalingen van de artt. 164 en 165 zijn niet van toepassing
 op hem die door de kennisgeving gevaar voor eene strafvervolgung zou
 doen ontstaan voor zich zelve, voor een zijner bloedverwanten of aan-
 gehuwden in de rechte linie of in den tweeden of derden graad der zij-
 linie, voor zijn echtgenoot of gewezen echtgenoot, of voor een ander bij
 wiens vervolging hij zich, uit hoofde van zijn ambt of beroep, van het
 afleggen van getuigenis zou kunnen verschoonen. (Sw. 221v., 367, 370,
 376, 394, 404, 525; Sv. 7, 51, 145v.; CP. 107.)

138 167. (1) Hij die in de woning of het besloten lokaal of erf, bij een ander
 in gebruik, wederrechtelijk binnendringt of, wederrechtelijk aldaar ver-
 toevende zich niet op de vordering van of vanwege den rechthebbend-
 aanstonds verwijdt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogst-
 negen maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) Hij die zich den toegang heeft verschaft door middel van braak of
 inklimming, van valsche sleutels, van een valsche order of een valsch
 kostuum, of die, zonder voorkennis van den rechthebbende en anders
 dan ten gevolge van vergissing binnengekomen, aldaar bij nacht wordt
 aangetroffen, wordt geacht te zijn binnengedrongen. (Sw. 98v.)

(3) Indien hij bedreigingen uit of zich bedient van middelen geschikt
 om vrees aan te jagen, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten
 hoogste een jaar en vier maanden.

(4) De in het eerste en derde lid bepaalde straffen kunnen met een
 derde worden verhoogd, indien twee of meer vereenigde personen het
 misdrijf plegen. (G. 165; Rv. 448, 595; Sw. 168, 235, 363, 365, 429.)

139 168. (1) Hij die in een voor den openbaren dienst bestemd lokaal weder-
 rechtelijk binnendringt of, wederrechtelijk aldaar vertoevende, zich niet
 op de vordering van den bevoegden ambtenaar aanstonds verwijdt,
 wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en
 twee weken of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) Hij die zich den toegang heeft verschaft door middel van braak of
 inklimming, van valsche sleutels, van een valsche order of een valsch
 kostuum, of die, zonder voorkennis van den bevoegden ambtenaar en

anders dan ten gevolge van vergissing binnengekomen, aldaar bij nacht wordt aangetroffen, wordt geacht te zijn binnengedrongen. (Sw. 98v.)

(3) Indien hij bedreigingen uit of zich bedient van middelen geschikt om vrees aan te jagen, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden.

(4) De in het eerste en derde lid bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd, indien twee of meer vereenigde personen het misdrijf plegen. (G. 165; Sw. 167, 235, 363, 429.)

169. (Gew. S. 19—27, 561; 35—85, 575.) (1) Deelneming aan eene vereeniging die tot oogmerk heeft het plegen van misdrijven of aan een andere bij algemeene verordening verboden vereeniging, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

(2) Deelneming aan eene vereeniging, die tot oogmerk heeft het plegen van overtredingen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(3) Ten aanzien der oprichters of bestuurders kunnen deze straffen met een derde worden verhoogd. (G. 9; ISR. 165; S. 70—64* bl. 593; CP. 265v., 291v.)

170. (1) Zij die openlijk met vereenigde krachten geweld plegen tegen personen of goederen, worden gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren en zes maanden. (Sw. 336.)

(2) De schuldige wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren, indien hij opzettelijk goederen vernielt of indien het door hem gepleegde geweld eenig lichamelijk letsel ten gevolge heeft;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, indien dat geweld zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft; (Sw. 90.)

3°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien dat geweld den dood ten gevolge heeft. (Sw. 487.)

(3) Art. 89 blijft buiten toepassing. (Sw. 336; CP. 96, 440v.)

171. (Gew. S. 47—180.) (1) Hij, die door het verspreiden van een logenachtig bericht of logenachtige mededeling opzettelijk onrust verwekt onder de bevolking, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

(2) Hij die een bericht verspreidt of een mededeling verspreidt of doet, waardoor onrust onder de bevolking kan worden verwekt, wordt, indien hij redelijkerwijze moet vermoeden, dat dat bericht of die mededeling logenachtig is, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. (Bb. 15138.)

172. Hij die opzettelijk door valsche alarmkreten of signalen de rust verstoort, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie weken of geldboete van ten hoogste zestig gulden. (Sw. 503.)

173. Hij die door geweld of bedreiging met geweld eene geoorloofde openbare vergadering verliindert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar. (G. 9; ISR. 165; Sw. 89, 146, 174v.)

174. Hij die opzettelijk door het verwekken van wanorde of het maken van gedruisch eene geoorloofde openbare vergadering stoort, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie weken of geldboete van ten hoogste zestig gulden. (G. 9; ISR. 165; Sw. 173, 175v., 217v.; Sv. 161, 255.)

175. Hij die door geweld of bedreiging met geweld hetzij eene geoorloofde openbare godsdienstige bijeenkomst, hetzij eene geoorloofde godsdienstige plechtigheid of begrafenisplechtigheid verhindert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden. (G. 9, 174, 176; ISR. 165, 174; Sw. 89, 146, 173v., 176; CP. 261.)

176. Hij die opzettelijk door het verwekken van wanorde of het maken van gedruisch hetzij eene geoorloofde openbare godsdienstige bijeenkomst, hetzij eene geoorloofde godsdienstige plechtigheid of begrafenisplechtigheid stoort, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste eene maand en twee weken of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden. (G. 9, 174, 176; ISR. 165, 174; Sw. 174, 177, 217; CP. 261.)

N.
Sw.

140

141

142

143

144

145

146

- N. 177. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken
 Sw. of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden wordt gestraft :
 147 1°. hij die een bedienaar van den godsdienst in de geoorloofde waarneming zijner bediening bespot ;
 2°. hij die voorwerpen aan eenen eeredienst gewijd, waar en wanneer de uitoefening van dien dienst geoorloofd is, beschimpt. (G. 174v. ; ISR. 173v. ; Sw. 176 ; CP. 262.)
- 148 178. Hij die opzettelijk den geoorloofden toegang tot eene begraafplaats of het geoorloofd vervoer van een lijk naar eene begraafplaats verhindert of belemmert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste eene maand en twee weken of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden. (Sw. 179.)
- 149 179. Hij die opzettelijk een graf schendt of opzettelijk en wederrechtelijk eenig op eene begraafplaats opgericht gedenkteekend vernielt of beschadigt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden. (Sw. 406.)
- 150 180. Hij die opzettelijk en wederrechtelijk een lijk opgraaft of wegneemt of een opgegraven of weggenomen lijk verplaatst of vervoert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 178v., 362.)
- 151 181. Hij die een lijk begraaft, verbergt, wegvoert of wegmaakt, met het oogmerk om het overlijden of de geboorte te verhelen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 221v., 277.)

TITEL VI.

Tweegevecht.

- 152 182. Met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden wordt gestraft :
 1°. hij die iemand tot eene uitdaging tot tweegevecht of tot het aannemen van eene uitdaging aanzet, indien daarop een tweegevecht volgt ; (Sw. 55, 183, 186.)
 2°. hij die opzettelijk eene uitdaging overbrengt, indien daarop een tweegevecht volgt. (Sw. 56.)
- 153 183. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden wordt gestraft hij die iemand in het openbaar of in tegenwoordigheid van derden verwijtingen doet of hem aan bespotting prijsgeeft, omdat hij niet tot tweegevecht heeft uitgedaagd of omdat hij eene uitdaging heeft afgewezen. (Sw. 315.)
- 154 184. (1) Tweegevecht wordt ten aanzien van hem die zijne tegenpartij geen lichamelijk letsel toebrengt, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden. (Sw. 351.)
 (2) Hij die zijne tegenpartij eenig lichamelijk letsel toebrengt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden. (Sw. 351, 353.)
 (3) Hij die zijne tegenpartij zwaar lichamelijk letsel toebrengt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Sw. 90, 351, 353v.)
 (4) Hij die zijne tegenpartij van het leven berooft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren of, indien het tweegevecht op leven of dood was aangegaan, met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. (Sw. 338v., 344, 351.)
- 155 185. Op hem die in een tweegevecht zijne tegenpartij van het leven berooft of haar eenig lichamelijk letsel toebrengt worden de bepalingen omtrent moord, doodslag of mishandeling toegepast : (Sw. 90, 338, 340v., 351v.)
 1°. indien de voorwaarden niet vooraf zijn geregeld ; (Sw. 186.)
 2°. indien het tweegevecht niet plaats heeft in tegenwoordigheid van wederzijdsche getuigen ; (Sw. 186.)
 3°. indien de dader, opzettelijk en ten nadeele van de tegenpartij,

zich aan eenige bedriegelijke handeling schuldig maakt of van de voorwaarden afwijkt. (Sw. 186.)

186. (1) Getuigen en geneeskundigen die een tweegevecht bijwonen, zijn niet strafbaar. (Sw. 56, 185.)

(2) De getuigen worden gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren, indien de voorwaarden niet vooraf zijn geregeld, of indien zij partijen tot voortzetting van het tweegevecht aanzetten; (Sw. 55, 182, 185.)

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren, indien zij, opzettelijk en ten nadeele van eene of beide partijen, zich aan eenige bedriegelijke handeling schuldig maken of eenige door partijen gepleegde bedriegelijke handeling toelaten, of toelaten dat van de voorwaarden wordt afgeweken. (Sw. 185-3°.)

(3) De bepalingen omtrent moord, doodslag of mishandeling worden toegepast op den getuige bij een tweegevecht waarin eene der partijen van het leven is beroofd of haar eenig lichamelijk letsel is toegebracht, indien hij, opzettelijk en ten nadeele van die partij, zich aan eenige bedriegelijke handeling heeft schuldig gemaakt of eenige bedriegelijke handeling heeft toegelaten, of heeft toegelaten dat ten nadeele van den verslagene of verwonde van de voorwaarden is afgeweken. (Sw. 90, 185, 338, 340v., 351v.)

TITEL VII.

Misdrijven waardoor de algemeene veiligheid van personen of goederen wordt in gevaar gebracht. (Sw. 165.)

187. Hij die opzettelijk brand sticht, eene ontploffing teweegbrengt of eene overstroming veroorzaakt, wordt gestraft: 157

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien daarvan gemeen gevaar voor goederen te duchten is;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is;

3°. met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is en het feit iemands dood ten gevolge heeft. (Sw. 35, 206, 336, 338, 382, 410, 496; CP. 95, 434v., 437.)

187 bis. (*Ing. S. 27-123.*) (1) Hij die stoffen, voorwerpen of werktuigen vervaardigt, aanneemt, in handen tracht te krijgen, voorhanden heeft, verbergt, vervoert of binnen Indonesië invoert, waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat zij bestemd zijn dan wel bij gelegenheid bestemd zullen worden tot het teweegbrengen van een ontploffing, waarvan levensgevaar of gemeen gevaar voor goederen te duchten is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren of hechtenis van ten hoogste een jaar.

(2) De ondeugdelijkheid van de stoffen, voorwerpen of werktuigen, in het vorige lid bedoeld, tot het teweegbrengen van een ontploffing, als daar omschreven, heft de strafbaarheid niet op.

187 ter. (*Ing. S. 27-123.*) De samenspanning tot een der in de artt. 187 en 187 bis omschreven misdrijven wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

188. Hij aan wiens schuld brand, ontploffing of overstroming te wijten is, wordt gestraft: 158

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden, indien daardoor gemeen gevaar voor goederen ontstaat;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden, indien daardoor levensgevaar voor een ander ontstaat;

3°. met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten gevolge heeft. (Sw. 35, 206, 359v., 469v.; CP. 457v.)

- N. **189.** Hij die opzettelijk bij of in het vooruitzicht van brand bluschge-
Sw. reedschappen of bluschmiddelen wederrechtelijk verbergt of onbruik-
baar maakt, of op eenige wijze de blussching van brand verhindert of
159 belemmert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven
jaren. (Sw. 35, 206, 336.)
- 160 **190.** Hij die opzettelijk bij of in het vooruitzicht van watersnood dijk-
materialen of gereedschappen wederrechtelijk verbergt of onbruikbaar
maakt, eenige poging tot herstel van dijken of andere waterstaatswerken
verijdt, of de aangewende middelen tot het voorkomen of stuiten van
overstroming tegenwerkt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten
hoogste zeven jaren. (Sw. 35, 206, 336 ; CP. 438.)
- 191.** Hij die opzettelijk eenig werk dienende tot waterkeering of water-
loozing vernielt, onbruikbaar maakt of beschadigt, wordt, indien daar-
van gevaar voor overstroming te duchten is, gestraft met gevangenis-
straf van ten hoogste zeven jaren. (Sw. 35, 206, 336, 406, 408 ; CP. 437.)
- 161 **191 bis.** (*Ing. S. 31—240.*) Hij die opzettelijk eenig electriciteitswerk
bis vernielt, beschadigt of onbruikbaar maakt, stoornis in den gang of in
de werking van zoodanig werk veroorzaakt, of een ten opzichte van zoo-
danig werk genomen veiligheids- of herstellingsmaatregel verijdt of
bemoeilijkt wordt gestraft :
- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete
van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor verhindering of
bemoeilijking van levering van electrischen arbeid ten algemeenen nutte
ontstaat ;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren indien daarvan
gemeen gevaar voor goederen te duchten is ;
- 3°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, indien daarvan
levensgevaar voor een ander te duchten is ;
- 4°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan
levensgevaar voor een ander te duchten is en het feit iemands dood ten
gevolge heeft. (Sw. 35, 101 bis, 206, 408.)
- 161 **191 ter.** (*Ing. S. 31—240.*) Hij aan wiens schuld te wijten is dat eenig
ter electriciteitswerk wordt vernield, beschadigd, of onbruikbaar gemaakt,
dat stoornis in den gang of in de werking van zoodanig werk ontstaat, of
dat een ten opzichte van zoodanig werk genomen veiligheids- of herstel-
lingsmaatregel wordt verijdt of bemoeilijkt, wordt gestraft :
- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken
of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste
drie honderd gulden, indien daardoor verhindering of bemoeilijking van
levering van electrischen arbeid ten algemeenen nutte of gemeen gevaar
voor goederen ontstaat ;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of hechtenis
van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd
gulden, indien daardoor levensgevaar voor een ander ontstaat ;
- 3°. met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar en vier maanden
of hechtenis van ten hoogste één jaar, indien het feit iemands dood ten-
gevolge heeft. (Sw. 35, 101 bis, 206, 409.)
- 162 **192.** Hij die opzettelijk eenig werk dienende voor het openbaar verkeer
verniet, onbruikbaar maakt of beschadigt, eenigen openbaren land-
of waterweg verspert of een ten aanzien van zoodanig werk of van zoo-
danigen weg genomen veiligheidsmaatregel verijdt, wordt gestraft :
- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, indien daarvan
gevaar voor de veiligheid van het verkeer te duchten is ;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan
gevaar voor de veiligheid van het verkeer te duchten is en het feit iemands
dood ten gevolge heeft. (Sw. 35, 206, 336, 406, 408 ; CP. 437.)
- 163 **193.** Hij aan wiens schuld te wijten is dat eenig werk dienende voor het
openbaar verkeer wordt vernield, onbruikbaar gemaakt of beschadigd,
eenige openbare land- of waterweg verspert of een ten aanzien van
zoodanig werk of van zoodanigen weg genomen veiligheidsmaatregel ver-
ijdt wordt, wordt gestraft :
- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken

of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden, indien daardoor het verkeer onveilig wordt;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten gevolge heeft. (Sw. 35, 206, 359v., 409, 494.)

194. (1) Hij die opzettelijk gevaar veroorzaakt voor het openbaar verkeer door stoomvermogen of andere mechanische beweegkracht over een spoorweg of tramweg, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

(2) Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. (Sw. 35, 187, 206, 336, 338.)

195. (1) Hij aan wiens schuld te wijten is dat gevaar ontstaat voor het openbaar verkeer door stoomvermogen of andere mechanische beweegkracht over een spoorweg of tramweg, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of hechtenis van ten hoogste een jaar. (Sw. 35, 206, 359v.)

196. Hij die opzettelijk een voor de veiligheid der scheepvaart gesteld teeken vernielt, beschadigt, wegneemt of verplaatst, zijne werking verijdelt of een verkeerd teeken stelt, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid der scheepvaart te duchten is;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid der scheepvaart te duchten is en het feit het zinken of stranden van een vaartuig ten gevolge heeft;

3°. met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid der scheepvaart te duchten is en het feit iemands dood ten gevolge heeft. (Sw. 35, 206, 336, 338; CP. 437.)

197. Hij aan wiens schuld vernieling, beschadiging, wegneming of verplaatsing van een voor de veiligheid der scheepvaart gesteld teeken of verijdeling zijner werking of het stellen van een verkeerd teeken te wijten is, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden, indien daardoor de scheepvaart onveilig wordt;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden, indien het feit het zinken of stranden van een vaartuig ten gevolge heeft;

3°. met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten gevolge heeft. (Sw. 35, 206, 359v.)

198. Hij die opzettelijk en wederrechtelijk eenig vaartuig doet zinken of stranden, vernielt, onbruikbaar maakt of beschadigt, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is;

2°. met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is en het feit iemands dood ten gevolge heeft. (K. 536-539, 699-15°, 752; Sw. 35, 199, 206, 336, 338, 382, 410, 496; CP. 434v.)

199. Hij aan wiens schuld te wijten is dat eenig vaartuig zinkt of strandt, vernield, onbruikbaar gemaakt of beschadigd wordt, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden, indien daardoor levensgevaar voor een ander ontstaat;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten ge-

N.
Sw.

164

166

166

167

169

169

- N. volge heeft. (K. 536—539, 699-15°, 752; Sw. 35, 198, 206, 359v., 410.)
- Sw. 200. Hij die opzettelijk eenig gebouw of getimmerte vernielt of beschadigt, wordt gestraft:
- 170 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien daarvan gemeen gevaar voor goederen te duchten is;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is;
- 3°. met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is en het feit iemands dood ten gevolge heeft. (Sw. 35, 206, 336, 382, 410, 496; CP. 437.)
- 171 201. Hij aan wiens schuld de vernieling of beschadiging van eenig gebouw of getimmerte te wijten is, wordt gestraft:
- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor gemeen gevaar voor goederen ontstaat;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden, indien daardoor levensgevaar voor een ander ontstaat;
- 3°. met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten gevolge heeft. (Sw. 35, 206, 359v.)
- 172 202. (1) Hij die in een put, pomp, bron of in eene ten algemeenen nutte of tot gezamenlijk gebruik van of met anderen bestemde drinkwaterinrichting eenige stof aanbrengt, wetende dat daardoor het water voor het leven of de gezondheid schadelijk wordt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.
- (2) Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. (Sw. 35, 206, 336.)
- 173 203. (1) Hij aan wiens schuld te wijten is dat in een put, pomp, bron of in eene ten algemeenen nutte of tot gezamenlijk gebruik van of met anderen bestemde drinkwaterinrichting eenige stof wordt aangebracht, waardoor het water voor het leven of de gezondheid schadelijk wordt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.
- (2) Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of hechtenis van ten hoogste een jaar. (Sw. 35, 206, 359v.)
- 174 204. (1) Hij die waren verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert of uitdeelt, wetende dat zij voor het leven of de gezondheid schadelijk zijn, en dat schadelijk karakter verzwijgende, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.
- (2) Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. (Sw. 35, 43, 206, 336, 338, 386, 486, 501; CP. 318.)
- 175 205. (1) Hij aan wiens schuld te wijten is dat waren, schadelijk voor het leven of de gezondheid, verkocht, afgeleverd of uitgedeeld worden, zonder dat de koper of verkrijger met dat schadelijk karakter bekend is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.
- (2) Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of hechtenis van ten hoogste een jaar.
- (3) De waren kunnen worden verbeurd verklaard. (Sw. 35, 39, 41, 43, 206, 359v., 386; CP. 318.)
- 176 206. (1) Bij veroordeeling wegens eenig in dezen Titel omschreven misdrijf, kan de schuldige worden ontzet van de uitoefening van het beroep waarin hij het misdrijf begaan heeft. (Sw. 10, 35, 38.)

(2) Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 204 en 205 omschreven misdrijven, kan de rechter de openbaarmaking zijner uitspraak gelasten. (Sw. 10, 43.)

N.
Sw.

TITEL VIII.

Misdrijven tegen het openbaar gezag.

207. Hij die opzettelijk in het openbaar, mondeling of bij geschrifte, eene in Nederland of in Indonesië gestelde macht of een aldaar gevestigd openbaar lichaam beledigt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en zes maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 310, 488.)

208. (1) Hij die een geschrift of afbeelding, waarin eene belediging voorkomt voor eene in Nederland of in Indonesië gestelde macht of een aldaar gevestigd openbaar lichaam, met het oogmerk om aan den beledigenden inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. (Sw. 137v., 144, 155, 157, 282, 321, 488.)

209. (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden wordt gestraft:

177

1°. hij die een ambtenaar eene gift of belofte doet met het oogmerk om hem te bewegen in zijne bediening, in strijd met zijn plicht, iets te doen of na te laten;

2°. hij die een ambtenaar eene gift doet ten gevolge of naar aanleiding van hetgeen door dezen in zijne bediening, in strijd met zijn plicht, is gedaan of nagelaten.

(2) Ontzetting van de in art. 35 no. 1—4 vermelde rechten kan worden uitgesproken (Sw. 92, 149, 210, 418v.; CP. 179v., 242.)

210. (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren wordt gestraft:

178

1°. hij die een rechter eene gift of belofte doet met het oogmerk om invloed te oefenen op de beslissing van eene aan diens oordeel onderworpen zaak;

2°. hij die aan een persoon, ingevolge wettelijk voorschrift als raadsman of als adviseur aangewezen om de terechtzitting van eene rechtbank of van een gerecht bij te wonen, dan wel aan een hoofdjaksa of djaksa eene gift of belofte doet met het oogmerk om invloed te oefenen op diens uit te brengen advies of gevoelens betreffende eene aan het oordeel van de rechtbank of van het gerecht onderworpen zaak.

(2) Indien die gift of belofte gedaan wordt met het oogmerk om eene veroordeeling in eene strafzaak te verkrijgen, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

(3) Ontzetting van de in art. 35 no. 1—4 vermelde rechten kan worden uitgesproken. (RO. 13; Sw. 92, 149, 209, 418v.; CP. 172—182.)

211. Hij die door geweld of bedreiging met geweld een ambtenaar dwingt tot het volvoeren eener ambtsverrichting of het nalaten eener rechtmatige ambtsverrichting, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Sw. 89, 92, 146v., 213v., 335v., 459v.; CP. 179, 209, 218, 305v.)

179

212. Hij die zich met geweld of bedreiging met geweld verzet tegen een ambtenaar werkzaam in de rechtmatige uitoefening zijner bediening, of tegen personen die hem daarbij krachtens wettelijke verplichting of op zijn verzoek bijstand verleen, wordt, als schuldig aan wederspanningheid, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of

180

- N. Sw. 181 geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 89, 92, 146v., 213v., 335v., 459v., 525; Sv. 35v.; CP. 209, 218.)
- 182 **213.** De dwang en de wederspanningheid in de artt. 211 en 212 omschreven, worden gestraft:
- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren, indien het misdrijf of de daarmede gepaard gaande feitelijkheden eenig lichamelijk letsel ten gevolge hebben;
 - 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren en zes maanden, indien zij zwaar lichamelijk letsel ten gevolge hebben; (Sw. 90.)
 - 3°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien zij den dood ten gevolge hebben. (Sw. 215, 487.)
- 214.** (1) De dwang en de wederspanningheid in de artt. 211 en 212 omschreven, door twee of meer personen met vereenigde krachten gepleegd, worden gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren. (Sw. 460.)
- (2) De schuldige wordt gestraft:
- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren en zes maanden, indien het door hem gepleegde misdrijf of de daarbij door hem gepleegde feitelijkheden eenig lichamelijk letsel ten gevolge hebben;
 - 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien zij zwaar lichamelijk letsel ten gevolge hebben; (Sw. 90.)
 - 3°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien zij den dood ten gevolge hebben; (Sw. 215, 487; CP. 210v., 218v.)
- 183 **215.** Met ambtenaren worden ten aanzien der artt. 211–214 gelijkgesteld: (Sw. 92.)
- 1°. zij die, krachtens wettelijk voorschrift, voortdurend of tijdelijk met eenigen openbaren dienst zijn belast;
 - 2°. de bestuurders benevens de beëdigde beambten en bedienden van spoorwegdiensten en van tramdiensten voor openbaar verkeer, waarbij het vervoer geschiedt door stoomvermogen of andere mechanische beweegkracht.
- 184 **216.** (1) Hij die opzettelijk niet voldoet aan een bevel of eene vordering krachtens wettelijk voorschrift gedaan door een ambtenaar met de uitoefening van eenig toezicht belast of door een ambtenaar belast met of bevoegd verklaard tot het opsporen of onderzoeken van strafbare feiten, alsmede hij die opzettelijk eenige handeling, door een dier ambtenaren ondernomen ter uitvoering van eenig wettelijk voorschrift, belet, belemmert of verijdelt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken of geldboete van ten hoogste zes honderd gulden. (Sv. 2, 41.)
- (2) Met den in het eerste gedeelte van het vorige lid bedoelden ambtenaar wordt gelijkgesteld ieder die, krachtens wettelijk voorschrift, voortdurend of tijdelijk met eenigen openbaren dienst is belast. (Sw. 92.)
- (3) Indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kunnen de straffen met een derde worden verhoogd. (Sw. 92, 102, 218, 221.)
- 185 **217.** Hij die bij eene terechtzitting of ter plaatse waar een ambtenaar in het openbaar in de rechtmatige uitoefening zijner bediening werkzaam is, opschudding veroorzaakt en na het door of vanwege het bevoegd gezag gegeven bevel zich niet verwijdert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie weken of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden. (Sw. 92; Rv. 22; Sv. 254v., 259.)
- 186 **218.** Hij die opzettelijk bij gelegenheid van een volksoploop zich niet onmiddellijk verwijdert na het derde door of vanwege het bevoegd gezag gegeven bevel, wordt, als schuldig aan deelneming aan samenshoring, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken of geldboete van ten hoogste zes honderd gulden. (Sw. 214; CP. 97v., 210v.)
- 187 **219.** Hij die eene bekendmaking, vanwege het bevoegd gezag of kracht

tens wettelijk voorschrift in het openbaar gedaan, wederrechtelijk afscheurt, onleesbaar maakt of beschadigt, met het oogmerk om de kennisgeving daarvan te beletten of te bemoeilijken, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een maand en twee weken of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 102, 406, 526.)

220. Hij die aangifte of klachte doet dat een strafbaar feit gepleegd is wetende dat het niet gepleegd is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden. (Sw. 72v., 317; Sv. 8, 18, 22.)

221 (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden wordt gestraft:

1°. hij die opzettelijk iemand die schuldig is aan of vervolgd wordt ter zake van eenig misdrijf, verbergt of hem behulpzaam is in het ontkomen aan de nasporing van of aanhouding door de ambtenaren der justitie of politie, of door anderen die, krachtens wettelijk voorschrift, voortdurend of tijdelijk met politiedienst belast zijn; (Sw. 119, 124, 126, 216; CP. 128.)

2°. hij die nadat eenig misdrijf is gepleegd, met het oogmerk om het te bedekken of de nasporing of vervolging te beletten of te bemoeilijken, voorwerpen waarop of waarmede het misdrijf gepleegd is of andere sporen van het misdrijf, vernietigt, wegmaakt, verbergt of aan het onderzoek hetzij van de ambtenaren der justitie of politie, hetzij van anderen die, krachtens wettelijk voorschrift, voortdurend of tijdelijk met politiedienst belast zijn, onttrekt. (Sw. 180v., 216, 222, 231v.)

(2) Deze bepalingen zijn niet van toepassing op hem die de daarin vermelde handelingen verricht ten einde gevaar van vervolging te ontgaan of af te wenden van eene zijner bloedverwanten of aangehuwden in de rechte linie of in den tweeden of derden graad der zijlinie of van zijn echtgenoot of gewezen echtgenoot. (Sw. 166; 367; Sv. 7, 51, 145v.; CP. 248.)

222. Hij die opzettelijk eene gerechtelijke lijkschouwing belet, belemmert of vrijdelt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 181, 221, 298; CP. 359.)

223. Hij die opzettelijk iemand, op openbaar gezag of krachtens rechterlijke uitspraak of beschikking van de vrijheid beroofd, bevrijdt of bij zijne zelfbevrijding behulpzaam is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden. (Sw. 426, 477; CP. 238v.)

224. Hij die, wettelijk als getuige, als deskundige of als tolk opgeroepen, opzettelijk niet voldoet aan eenige wettelijke verplichting die hij als zoodanig te vervullen heeft, wordt gestraft:

1°. in strafzaken met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden; (Sv. 37v., 51, 53v., 136v., 183, 239, 241, 246, 259; IR. 262v.)

2°. in andere zaken met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden. (Bw. 1009; Rv. 154, 160, 171v., 175, 180, 184v., 189, 215v., 222, 225, 956, 965v.; Sw. 522; F. 65; IR. 148v.; Onteig. 25v., 28-31.)

225. Hij die opzettelijk niet voldoet aan een wettig bevel tot overlegging van een stuk hetwelk beweerd wordt valsch of vervalscht te zijn, of hetwelk dienen moet ter vergelijking met een ander waarvan de valscheid of vervalsching beweerd, of de echtheid ontkend of niet erkend wordt, wordt gestraft:

1°. in strafzaken met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden; (Sv. 234, 236v.)

2°. in andere zaken met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden. (Rv. 157, 952.)

226. Hij die, in staat van faillissement of van kenlijk onvermogen verklaard of als echtgenoot van een gefailleerde, met wien hij in eenige gemeenschap van goederen is gehuwd, of als bestuurder of commissaris eener in staat van faillissement verklaarde vennootschap, maatschappij, vereeniging of stichting, wettelijk opgeroepen tot het geven van inlichtingen, hetzij zonder geldige reden opzettelijk weigert de ver-eischte inlichtingen te geven, hetzij opzettelijk verkeerde inlichtingen geeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier

N.
Sw.

188

189

190

191

192

193

194

- N. maanden. (Bw. 1618v., 1653v.; K. 36v., 44, 286, 308; S. 70—64*;
Sw. 33—108*; 49—179*; Ord. levensv. 97*; CP. 402v.)
- 195 227. Hij die een recht uitoefent, wetende dat hij daarvan bij rechterlijke uitspraak is ontzet, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste zes honderd gulden. (Sw. 10, 35v., 475.)
- 196 228. Hij die opzettelijk onderscheidingsteekenen draagt of eene daad verricht behorende tot een ambt dat hij niet bekleedt of waarin hij geschorst is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 35v.; CP. 93, 127v., 196v., 258v.)
229. Hij die opzettelijk eene staatsie voert welke aan een hem niet toekomenden rang of titel verbonden is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 228, 507.)
- Cf. 197 230. (1) (*Gew. S. 31—240.*) Hij die opzettelijk in strijd met een krachtens een der artt. 35, 36 en 37 der Ind. Staatsreg. dan wel krachtens een der artt. 45, 46 en 47 van het tevoren van kracht zijnde reglement op het beleid der Regeering van Indonesië genomen besluit zonder toestemming van het bevoegd gezag binnen Indonesië of binnen een bepaald gedeelte van Indonesië waarin het verblijf hem is ontzegd, verblijft of eene hem tot verblijf aangewezen bepaalde plaats binnen Indonesië verlaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. (ISR. 160.)
- (2) Indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan de straf met een derde worden verhoogd.
- 198 231. Hij die opzettelijk eenig goed aan het krachtens wettelijk voorschrift daarop gelegd beslag of aan eene gerechtelijke sequestratie onttrekt of, wetende dat het daaraan onttrokken is, het verbergt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Bw. 1730v., 1736v.; Rv. 299, 443v., 453, 458, 714v., 720v., 751v., 757v., 1002.)
- (2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk eenig krachtens wettelijk voorschrift in beslag genomen goed vernielt, beschadigt of onbruikbaar maakt. (Rv. 459; Sw. 235, 406v.)
- (3) De bewaarder die opzettelijk een der feiten pleegt of toelaat, of den dader als medeplichtige ter zijde staat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.
- (4) Indien een dezer feiten ten gevolge van onachtzaamheid des bewaarders gepleegd is, wordt deze gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden. (Sw. 52, 221, 235; Sv. 30, 153, 158, 169, 225, 231v.)
- 199 232. (1) Hij die opzettelijk zegels waarmede voorwerpen door of vanwege het bevoegd openbaar gezag verzegeld zijn, verbreekt, opheft of beschadigt, of de door zoodanig zegel bewerkte afsluiting op andere wijze verijdt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden.
- (2) De bewaarder die opzettelijk het feit pleegt of toelaat, of den dader als medeplichtige ter zijde staat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.
- (3) Indien het feit ten gevolge van onachtzaamheid des bewaarders gepleegd is, wordt deze gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden. (Rv. 652v.; Sw. 37, 235, 406v.; Sv. 33; CP. 249v., 256.)
- 200 233. Hij die opzettelijk zaken, bestemd om voor de bevoegde macht tot overtuiging of bewijs te dienen, akten, bescheiden, of registers die voortdurend of tijdelijk op openbaar gezag bewaard worden, of hetzij aan een ambtenaar, hetzij aan een ander in het belang van den openbaren dienst zijn ter hand gesteld, vernielt, beschadigt, onbruikbaar maakt of wegmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier

jaren. (K. 6, 12; Rv. 123v., 140v., 154v.; Sw. 92, 235, 406v., 417; Sv. 30; CP. 254v., 439.) N. Sw. 201

234. Hij die opzettelijk brieven of andere stukken, aan een post- of telegraafkantoor bezorgd of in een postbus gestoken, aan hunne bestemming onttrekt, opent of beschadigt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden. (G. 166; ISR. 142; Sw. 52, 235, 406v., 430v.)

235. Indien de schuldige aan een der in de artt. 231—234 omschreven misdrijven zich den toegang tot de plaats van het misdrijf verschaft of het goed onder zijn bereik brengt door middel van braak, verbreking of inklimming, van valsche sleutels, van een valsche order of een valsch kostuum, kan de straf met ten hoogste een jaar en vier maanden gevangenisstraf worden verhoogd. (Sw. 99v., 167v., 363, 365, 406v., 429.) 202

236. Hij die, in tijd van vrede, opzettelijk desertie van een krijgsman, in dienst van den staat, uitlokt door een der in art. 55 no. 2 vermelde middelen, of bevordert op eenige in art. 56 vermelde wijze, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden. (Sw. 124, 126, 160.) 203

237. Hij die, in tijd van vrede, opzettelijk oproer of mouterij van krijgslieden, in dienst van den staat, uitlokt door een der in art. 55 no. 2 vermelde middelen, of bevordert op eenige in art. 56 vermelde wijze, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren. (Sw. 124.) 204

238. Hij die, zonder toestemming van den Gouverneur-Generaal, iemand voor vreemden krijgsdienst aanwerft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden. (CP. 92.) 205

239. Hij die, buiten de gevallen waarin het krachtens algemeene verordening veroorloofd is, zonder toestemming van den Gouverneur-Generaal, een Indonesiër tot het verrichten van arbeid of tot het geven van aanschouwelijke voorstellingen uit het volksleven, het een of het ander buiten Indonesië, aanwerft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden. (S. 99—235.)

240. (1) (*Gew. S. 18—755; 31—240.*) Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden wordt gestraft: 206

1°. hij die zich opzettelijk voor de vervulling van de uit art. 167 der Indische Staatsregeling voortvloeiende verplichtingen ongeschikt maakt of laat maken;

2°. hij die een ander op diens verzoek opzettelijk voor de vervulling van die verplichtingen ongeschikt maakt.

(2) Indien in het laatste geval het feit den dood ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren opgelegd. (Sw. 5.)

241. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden wordt gestraft:

1°. hij die, met het oogmerk om een ambtenaar te misleiden ten einde in Indonesië te worden toegelaten, daar te reizen of zich daar te vestigen, gebruik maakt van een ten name van een ander opgemaakte reis-pas of geschrift hetwelk een reispas vervangt, veiligheidskaart, reisorder of geschrift afgegeven overeenkomstig de wettelijke voorschriften op de toelating en vestiging van Nederlanders en vreemdelingen in Indonesië als ware het geschrift voor hem zelf opgemaakt; (Sw. 92; S. 16—47*.)

2°. hij die in de gevallen dat voor het vervoer van vee een geleidebiljet vereischt is, tot het vervoer daarvan opzettelijk gebruik maakt van een voor een ander dier afgegeven geleidebiljet als ware dit afgegeven voor het dier hetwelk hij vervoert.

TITEL IX.

Meineed en valsheid in verklaringen. (1)

242. (1) Hij die in de gevallen waarin een wettelijk voorschrift eene verklaring onder eede vordert of daaraan rechtsgevolgen verbindt, monde- 207

(1) Opschr., gew. bij S. 34—609, luidde tevoren: „Meineed”.

N. ling of schriftelijk, persoonlijk of door een bijzonder daartoe gemachtigde,
Sw. opzettelijk eene valsche verklaring onder eede aflegt, wordt gestraft met
gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren.

(2) Indien de valsche verklaring onder eede is afgelegd in eene straf-
zaak ten nadeele van den beklaagde of verdachte, wordt de schuldige
gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

(3) (*Gew. S. 34-609.*) Met den eed staat gelijk de belofte of bevestiging,
die krachtens algemeene verordening wordt gevorderd of voor den eed in
de plaats treedt.

(4) Ontzetting van de in art. 35 No. 1-4 vermelde rechten kan worden
uitgesproken. (*Bw. 72v., 1866, 1882, 1895, 1911, 1929v., 1973; K. 747;
F. 115v.; Rv. 173, 177, 189, 204, 314, 672; Sv. 81, 139, 155, 317v., 375v.,
381v.; CP. 361v.*)

243. *Ingetrokken: S. 31-240.*

TITEL X.

Valschheid in muntspeciën en munt- en bankbiljetten. ⁽¹⁾

(*Sw. 4-2°; S. 12-610, 611; 13-444, 445; Inv. Sw. 6-216°.*)

208 244. (*Gew. S. 26-359 jo. 429.*) Hij die muntspeciën of munt- of bankbil-
jetten namaakt of vervalscht, met het oogmerk om die muntspeciën of
munt- of bankbiljetten als echt en onvervalscht uit te geven of te doen
uitgeven, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

209 245. (*Gew. S. 26-359 jo. 429.*) Hij die opzettelijk als echte en onver-
valschte muntspeciën of munt- of bankbiljetten uitgeeft muntspeciën of
munt- of bankbiljetten, die hij zelf heeft nagemaakt of vervalscht, of
waarvan de valschheid of vervalsching hem, toen hij ze ontving, bekend
was, of deze, met het oogmerk om ze als echt en onvervalscht uit te geven
of te doen uitgeven, in voorraad heeft of binnen Indonesië invoert, wordt
gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren. (*Sw. 52, 165,
248, 252, 257, 260, 486; CP. 132v., 139.*)

210 246. Hij die muntspeciën in waarde vermindert, met het oogmerk om ze
aldus in waarde verminderd uit te geven of te doen uitgeven, wordt, als
schuldig aan muntschennis, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste
twaalf jaren. (*Sw. 4-2°, 35, 52, 165, 248, 252, 486; S. 12-610, 611; CP.
132v.*)

211 247. (*Gew. S. 26-359 jo. 429.*) Hij die opzettelijk als ongeschonden
muntspeciën uitgeeft muntspeciën die hij zelf in waarde heeft vermindert
of waarvan de schennis hem, toen hij ze ontving, bekend was, of deze, met
het oogmerk om ze als ongeschonden uit te geven of te doen uitgeven, in
voorraad heeft of binnen Indonesië invoert, wordt gestraft met gevan-
genisstraf van ten hoogste twaalf jaren. (*Sw. 35, 52, 165, 248, 252, 260,
486; CP. 132v.*)

248. *Vervallen: S. 38-593.*

213 249. (*Gew. S. 26-359 jo. 429.*) Hij die opzettelijk valsche, vervalschte
of geschonden muntspeciën of valsche of vervalschte munt- of bankbil-
jetten uitgeeft, wordt, behoudens het bepaalde in de artt. 245 en 247,
gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken
of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

214 250. (*Gew. S. 26-359, 429; 38-593.*) Hij, die stoffen of voorwerpen
vervaardigt of voorhanden heeft, waarvan hij weet, dat zij bestemd
zijn tot het namaken, vervalschen of in waarde verminderen van munt-
speciën of het namaken of vervalschen van munt- of bankbiljetten,
wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geld-
boete van ten hoogste driehonderd gulden.

214 250 bis. (*Ing. S. 38-593.*) Bij veroordeeling wegens een der in dezen
bis titel omschreven misdrijven worden:

de valsche, vervalschte of geschonden muntspeciën,

de valsche of vervalschte munt- of bankbiljetten,

de stoffen of voorwerpen, uit hun aard bestemd tot het namaken,

(1) Opschr. gewijzigd bij S. 26-359 jo. 429.